

NÁMA HATTA

jaro 2023 • časopis hnutí Haré Krišna

Poslední vzkaz

Letní festivaly

Krišnovi křižáci

Kadamba Kánana Svámí

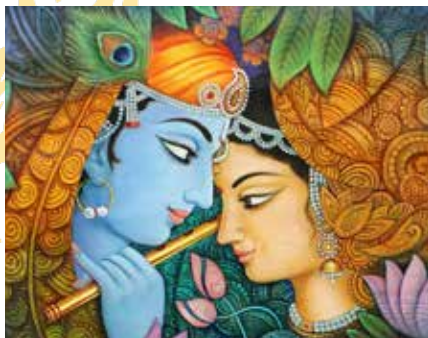
Obsah

4 SERIÁL

Transcendentální deník 5
- Hari Šauri dás

7 PŘEDNÁŠKA

Důležitý je klid mysli
- Šríla Prabhupáda

10 ISKCON NEWS

Už brzy!

11 ROZLOUČENÍ

- Bhaktivaibhava Svámí

12 ROZLOUČENÍ

Poslední vzkaz
- Kadamba Kánana Svámí

14 PŘEDNÁŠKA

Výpisky z přednášek KKS
- Krišna Kripa dás

17 ROZLOUČENÍ

Nejdražší Kadambo
Kánano Mahárádži
- Rásabihári déví dási

20 ASTROLOGIE

Punja Čakra
- Malliká Málati déví dási

21 ESEJ

Když Guru odchází...
- Líla Purušóttam dás

24 BÁSEŇ

- Kadamba Kánana Svámí

25 VZPOMÍNKA

Už to nebude taková
legrace!
- Nitái Pada Kamala dás

27 PŘEDNÁŠKA

Cokoliv pro Krišnu!
- Kadamba Kánana Svámí

28 FESTIVAL

Pražská Rathayatra 2023
- Rádhiká Sundarí déví dási

30 SANKÍRTAN

Šástra Dána v roce 2023
- Ačjuta Gótra dás

31 FESTIVAL

Rathayatra po 15 letech
opět v Brně
- Kamalápati dás

32 ROZLOUČENÍ

Drahý Kadambo Kánano
Mahárádži!
- Sankírtan dás

34 ROZLOUČENÍ

Můj nejdražší
Gurumahárádži!
- Kasturí Maňdžarí déví dási

36 ROZLOUČENÍ

S Kadambou Kánanou
Mahárádžem navždy!
- Májápur Čandródaja dás

39 ZDRAVÍ

Ājurvéda pro 21. století 4
- Íšání déví dási

41 PRASÁDAM

Krišnovi křižáci po
zemětřesení
- Lóka Sáranga dás

44 RECEPT

Ēkádaší pizza
- Bradžarání déví dási

Zakladatel-áčárja Śrí Śrímad A. Č.
Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda
Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

Vydavatel

CENTRUM PRO VÉDSKÁ STUDIA
Lužce 48, Karlštejn 267 18
www.harekrsna.cz
www.harekrsna-luzce.cz
www.govindashop.cz
www.govinda.cz

REDAKTORKA: Džalángí déví dási
736 245 446, jalangi@email.cz

SAZBA: Madhu Pandit dás

KOREKTURY: Hémalató Thákurání déví dási

PŘEDPLATNE: Íšání déví dási

774 919 977, namahatta@seznam.cz

SPOLUPRACOVALI:

ANÁDI ČAITANJA DÁS, ANANGA SEVÍKA DÉVÍ DÁSI,
DŽAJÁNANDA DÁS, BHAKTIN HANA ŠIMBEROVÁ,
BHAKTA JAN MAREŠ, JUGA DHARMA HARINÁM
DÁS, KÉLI LALITÁ DÉVÍ DÁSI, MADHÁVALI DÉVÍ DÁSI,
MAŇDŽULÁLI DÉVÍ DÁSI, NARÁKRITI DÁS, NITÁI
NAVADVÍPAČANDRA DÁS, NRISINHA ČAITANJA DÁS,
PÁDA PAŇKADŽA DÁS, PRAHLÁD NRISINHA DÁS,
PRÁNANÁTHA HARI DÁS, PRÉMA VILÁS DÁS, PUNJA
PÁLAKA DÁS, RÁDHÁ RASIKÁ DÉVÍ DÁSI, RÁDHIKÁ
RAMANA DÁS, RÁMAKÉLI DÉVÍ DÁSI, S. B. KEŠAVA
SVÁMÍ, ŠADBHUDŽ DÁS

V časopise jsou použity obrazové
podklady z BBT

Čtvrtletník Nāma Hatta, 27. ročník, č. 2
Vydáno na jaře 2023

Registrační číslo MK ČR E 16036

Príspevky na vydávání časopisu
můžete zasílat na adresu vydavatele
nebo na účet časopisu:
2401331184 / 2010

Kde nás najdete

Centrum pro védská studia,
Lužce 48, Karlštejn, 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009
www.harekrsna-luzce.cz

Farma Krišnúv dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Postupice, 257 01
tel. 603 700 512
www.krisnuvdvur.cz

**Haré Krišna centrum
Harinám Mandir,**
Zenklova 107, Praha 8, 180 00
tel. 603 205 991
facebook.com/harinama.mandir

**Kazatelské centrum
Prabhupád bhavan,**
Kapucínského nám. 310,
Brno-střed, 602 00
tel. 739 634 848
www.bhavan.cz

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutošín 7, Kostelec na Hané,
798 41
tel. 731 154 233

Kazatelské centrum Hari-dhám,
tel. 603 958 447
www.haridham.cz

Farma Nava Gókula,
Skavsko 518, Morkovice-Slížany
tel. 605 732 154
www.gokula.cz

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE
Góvinda, Soukenická 27, Praha 1
tel. 605 700 872
www.govindarestaurace.cz

Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8
tel. 284 823 805
www.govinda-vegclub.cz

Balaráma, Orlická 9, Praha 3
tel. 222 947 365
www.balarama.cz

Góvinda, Husova 464, Benešov
tel. 731 761 831
www.govindabene.cz

Haré Krišna,

den před vzpomínkovým festivalem na Kadambu Kánanu Svámího jsem u mamky doma čistila lepidlo ze zdi její koupelny. Někdy před patnácti lety jsem kolem vany, tam, kde obvykle bývají dlaždičky, nalepila lino. Tenkrát se mi to zdálo jako skvělý nápad, i když samozřejmě nebyl, a teď mě za to tedy konečně dostihla karma.

Po stržení lina jsem špachtlil a pak houbičkou i hadrem drhla nánosy starého zaschlého lepidla, ve kterém byla ještě i taková síťovaná, trhající se vlákna. Zároveň jsem si čistila srdce od podobně „zažraných“ nečistot a myslila přitom na Kadambu Kánanu Mahárádže. Na jeho přátelskou a otevřenou povahu, na jeho lekce plné hlubokých realizací, na jeho dechberoucí kirtany a na jeho humor a vtipkování. I na to, jak jeho odchod tak bolestivě zasáhl vaišnavy z české játry.

Vzpomněla jsem si, jak jsem se ho jednou v Góvindě ptala na to, jak se mohl Prahlád stát tak vznešeným oddaným, když byl z rodiny démonů. Podíval se mi přímo do očí, pak mě úplně propíchl ukazováčkem, když na mě ukázal a řekl: „I ty můžeš být oddaná!“

Nevěřičně jsem na něj zírala, protože přesně to byl můj problém – nedokázala jsem si představit, že bych se mohla někdy vynořit z těch bažin, ve kterých jsem se brodila, a začít žít čistým životem oddaného. Ale Mahárádž mi velice důrazně řekl, že opravdu můžu. Dal mi tak ohromnou naději. I víru v sebe sama.

Na základě jeho láskyplného jednání, přístupnosti a také toho, že si s každým dovedl vytvořit vztah, ve kterém mu dal pocítit, že je pro něj opravdu blízký a důležitý, jeho příjezd do české játry pokaždé vyvolal malou revoluci vědomí Krišny. Dokázal k sobě přitáhnout i všechny ty, kteří už možná zapoměli, že jsou také oddaní. A kteří si na to díky němu opět rádi vzpomněli.

Mahárádž nám dával zakusit lásku Śrímatí Rádhárání ke Krišnovi a ke všem živým bytostem, která vládne světu a která, když ji v sobě dokážeme probudit, nás může přenést přímo do láskyplných zábav Śrí Rádhya a Śrí Krišny. A mistrně nám předával kapky tohoto nektaru, aby nás inspiroval jít v životě za tím hlavním. Za to mu patří obrovský dík!

Vaše služebnice
Džalángí dévi dási

Zveme vás!

na **středeční program**
v Góvindě,
Soukenická 27, Praha 1
od 18 hodin

na **nedělní hostinu**
v chrámu Lužce,
Lužce 48, Karlštejn
od 14 hodin

a do dalších chrámů, středisek a restaurací
hnutí Haré Krišna po celé České republice

Nové Dillí

29. listopadu 1975

Při ranní procházce Prabhupáda následoval trasu, která nás vedla po Tansen Margu, přes Mandi House, nahoru po Feroz Shah až po Curzon, pak vlevo, skoro až k India Gate, než jsme se obrátili podél Tilak Margu, a poté jsme se vrátili.

Během chůze probíhala živá konverzace s převahou dialogu na téma věda versus náboženství. Prabhupáda okomentoval četný výskyt kalá-kéndér v okolí. Kalá znamená „umění“ nebo „kultura“, a v bengálštině také „podvádění“. Prabhupáda poukázal na to, že ačkoliv jejich prezentace mají být kulturní pro povznesení a zdokonalování lidského života, kulturní vůbec nejsou. Řekl, že skutečná kultura znamená pochopit, že vše pochází z duše.

Lidé věnují pozornost činnostem těla, jako jsou například vibrace vytvořené jazykem, aniž by skutečně pochopili jejich příčinu. Když je tělo mrtvé, je se zpěvem konec, ačkoliv jsou přítomny ty stejné uši a jazyky. Nevědí, kdo je ta osoba, která zpívá a naslouchá. Materialističtí vědci tvrdí, že je to vše chemická reakce, ale nedokáží tyto chemikálie vyrobit.

**„Mohu z tebe náhodou udělat psa?
To není možné. Žádná taková náhoda není!“**

Když Ambariša prabhu řekl, že vědci jen klamou, souhlasil. Humorně zdůraznil své stanovisko tím, že prohlásil, že vědce by měl někdo „kopnout do obličeje“. Nabízejí veřejnosti „postdatované šeky“ tím, že slibují dodat důkazy o svých tvrzeních v budoucnosti, ale inteligentní člověk by se neměl nechat tímto způsobem podvést.

Harikéša navrhl, že by se mělo vědcům oplatit stejnou mincí. „A na výplatu ať jim dají šeky se splatností v budoucnosti.“

„Ne, to nepřijmou. To oni nepřijmou,“ usmál se Prabhupáda.

„V budoucnu vám zaplatíme!“ žertoval Harikéša.

A Tédžijas dodal: „Až najdete ty chemikálie!“

Prabhupáda se zastavil a všechny bavil směšnou parodií vědce závislého na svém šéfovi. „Teď trpí hladu. V budoucnu ti zaplatím!“ řekl, zatímco napodoboval šéfa. Poté v roli vědce řekl: „Jak se najím?“

„Teď buď o hladu. V budoucnu dostaneš zaplacení!“

Všechny rozesmál, zatímco šel dál a pokračoval v odhalování pošetilosti moderního člověka při přijímání těchto falešných slibů.

Na obranu vědců Harikéša citoval některé z jejich úspěchů. Například v Rusku údajně transplantovali další hlavu psovi.

Prabhupáda mu dal rychlou odpověď. Poukázal na to, že Rávana měl deset hlav, a přesto se nemohl zachránit z rukou Rámy. „Rávana si myslel: ‚Kdo může být inteligentnější než já?‘ Ale přesto Pán Rámačandra dokázal: ‚Ano, jsem inteligentnější než ty!‘“

Jeden paňdžábský oddaný, Čaitja-guru, poznamenal, že lidé v Indii nyní považují své vlastní filozofie za zastaralé a projevují rostoucí zájem o ruské knihy a sovětskou filozofii.

Prabhupáda se zeptal, co je základem marxistické filozofie.

Jeden oddaný odpověděl: „Hmota je to nejvyšší.“

„Pokud je hmota svrchovaná,“ argumentoval Prabhupáda, „proč ji nespojíte a nepřivedete ji k pohybu? Kdo je ten Svrchovaný, který touto hmotou pohybuje? Pokud to nevědí, pak jsou to jen další darebáci, navzdory množství filozofie a komunismu. Proč zůstali Stalin i Lenin po smrti pouze hmotou? Proč se nehýbala? Kde je ta hmota?“

Harikéša se snažil argumentovat, že marxismus je ve skutečnosti sociální filozofie. Vysvětlil, že hlavním bodem marxismu je odstranit nespravedlivé podmínky na světě, kdy je několik málo lidí velmi bohatých, zatímco jiní zůstávají postiženi chudobou jako v Indii. Komuniste se snaží zrušit chudobu tím, že bere peníze bohatým.

„Zase to ‚Snažíme se něco zrušit,‘“ posmíval se tomu Prabhupáda. „Zase jen postdatovaný šek!“

Ambariša, sám skutečný multimilionář, přidal svůj vlastní relevantní postřeh. „V Rusku je každý chudý.“

„Ale aspoň jsou si rovni,“ odpověděl Harikéša.

Prabhupáda ho opět dostal. „Zchudnete-li, pak si přirozeně jste všichni rovni. Boháči tam nejsou. Je-li každý hlupákem, pak jsou si všichni rovni, tak to je.“

Prabhupáda zavzpomínal, jak taxikáři v Moskvě byli tak chudí, že prosili o trochu peněz navíc. Většina lidí byla tak chudá, že si nemohli taxi dovolit. Chodili po ulici.

„Ano,“ namítl Harikéša. „Ale proč by měl být někdo bohatý a já chudý? Jak dostal právo mít peníze?“

„To je všude,“ odpověděl Prabhupáda. Naklonil hlavu směrem k Ambarišovi a pokračoval: „Narodil se v bohaté rodině, já jsem se narodil v chudé rodině. Proč se to děje?“

„Ano, to není férové,“ řekl Harikéša. „Měl bych si vzít jeho peníze.“

„Ne, ne, ne nespravedlivé. Je to zařízeno přírodou, učávací. Proč se někdo stal zvířetem? Proč se někdo stal člověkem? Stejně živé bytosti?“

„Náhoda!“ prohlásil Harikéša.

Prabhupáda se zastavil. „Náhoda! Kdo ji vytváří? Mohu z tebe náhodou udělat psa? To není možné. Žádná taková náhoda není. Je to karma-phala (plod minulých činností osoby). Když se nakazíš nějakou nemocí, trpíš kvůli ní. To se stane darebákovi. Ten, kdo je inteligentní, se nenakazí. Je vždy opatrný. Proto zde nehrozí možnost nákazy. Ve skutečnosti nemůžeš říci, že je něco náhoda. Je to tvá nevědomost. Takovou tzv. náhodu si sám vytváříš. Protože nevíš, co se stane později, kvůli své nevědomosti, hovoříš o náhodě. Jsi-li si toho však plně vědom, otázka náhody nepřichází v úvahu. Inteligentní student nepřemýšlí: ‚Náhodou jsem udělal zkoušku.‘ Řádně studuje, přijde na zkoušku, správně odpoví. To není náhoda. A jestli si myslí ‚Dobrá, složím tu zkoušku náhodou,‘ je to velmi inteligentní?”

Takto ti darebáci mluví. Není to otázka náhody. Z neznalosti se něčím nakazí a trpí. A protože to nemohou vysvětlit, říkají, že je to náhoda. Není to náhoda. Je to způsobeno nějakou příčinou.“

Hansadúta řekl, že Marx vyřkl myšlenku, že kapitalistické systémy se nakonec samy zhroutí a přirozeným výsledkem bude komunismus.

I kdyby to byla pravda, Prabhupáda za to nedával Marxovi žádnou zásluhu. Řekl, že když neexistuje žádný kapitál, lidé přirozeně budou komunisty. To již předpověděl Vjásadéva. „To není komunistický nápad. To je budoucnost Kali-jugy. Je to uvedeno v Bhágavatamu: áčchinna-dára-draviná jásjanti giri-kánanam. Budou sužováni hladomorem, daněmi a hladověním. Přirozeně budou zklamáni, áččinna. To je již řečeno.“

Poznamenal, jak v komunistických zemích musí lidé čekat hodiny ve frontě, jen aby získali základní potřeby. To vše je následek bezbožnosti.

Šli jsme dolů až k Indickým dopravním úřadům, pak jsme se obrátili vlevo na Sikhandra Road a postupně jsme se vraceli zpět na Todar Mal Lane, přičemž jsme přešli College Road a sešli jsme po Barbar Road. Jak jsme šli po špinavých chodnicích, Prabhupáda občas obracel naši pozornost ke zhoršujícímu se stavu hlavního města Indie. Řekl, že lidé hladovějí, a přesto se stavějí muzea přírodních věd atd., aby se ukazovaly hromady neživých kamenů a kostí. Za takové podvádění, řekl, chudí lidé platí svou vlastní krví. „Je tu tolik budov, ale ani jediná, kde by se diskutovala duchovní kultura, i když ta je skutečným základem života.“

Když jsme dorazili do chrámu, Prabhupáda ukončil rozhovor zlověstnou poznámkou. „Civilizace se velmi brzy zhroutí, po celém světě. Zhroutí se. Můžete přijít s tímto ismem nebo oním ismem, avšak tato civilizace se zhroutí. Lidé budou mnoha způsoby obtěžováni a zešílí z toho. Když je člověk sužován mnoha problémy, spáchá sebevraždu. Ta situace se blíží.“

„Nebo začne válku,“ řekl Harikéša.

„Ano.“ Prabhupáda souhlasil. „Když vláda nedokáže situaci napravit, rozpoutají lidé válku.“

**Ambariša přidal svůj postřeh.
„V Rusku je každý chudý.“**

GHÍ MÁDHAVA

Ghí je sanskrtský termín pro přečištěné máslo. Ale i když se z másla připravuje, má zcela jiné vlastnosti než obyčejné máslo.

Více info najdete na www.ghicko.cz
Email: info@ghicko.cz
Eshop: www.madhava.cz
Telefon: 00420 737 558 859
Přestěhovali jsme se do Plzeňského kraje.

Ambariša přijel sem do Dillí se zvláštním záměrem. Má v plánu financovat novou výstavbu na Kurukšétře a již na tento projekt věnoval 150 tisíc dolarů. Prabhupáda tam chce postavit varnášramskou univerzitu a chrám Krišny a Ardžuny. Za tímto účelem byl v kontaktu s Gulzarilálem Nandou, bývalým ministrem vnitra a dvojnásobným úřadujícím premiérem Indie. Gulzarilál Nanda má nyní na starost zvláštní fond zřízený pro rozvoj oblasti Kurukšetry pro poutníky.

Nandadží dorazil do chrámu v poledne a přišel na střechnu. Zatímco Prabhupáda seděl na slaměné rohoži ve své gamši a dostával masáž, Nandadží se posadil na židli. Hovořili o projektu Kurukšetry.

Nejprve mluvili o práci, kterou Nandadží odvedl pro obnovu a rozvoj oblasti Kurukšetry, a jaké má Prabhupáda požadavky na navrhovanou vysokou školu. Pak postupně probírali obecnější témata. Nakonec se dohodli, že se znovu setkají 1. prosince na Kurukšétře. Prabhupáda si prohlédne pozemek a bude pokračovat v jednáních o svých plánech rozvoje na tomto místě.

* * *

Později, kolem deváté večer, Prabhupáda snědl trochu prasádam a pak mě požádal, abych odnesl jeho talíř spolu s košem ovoce, který toho večera dostal, do chrámu. Ovoce mělo být dáno Božstvům a talíř Šríly Prabhupády měl být umyt. Zvedl jsem talíř jednou rukou, ovoce druhou a zamířil jsem ke dveřím, ale Prabhupáda mě okamžitě zastavil. Poukázal na to, že talíř, ze kterého jedl, je špinavý. Zvedl jsem ho, tímto

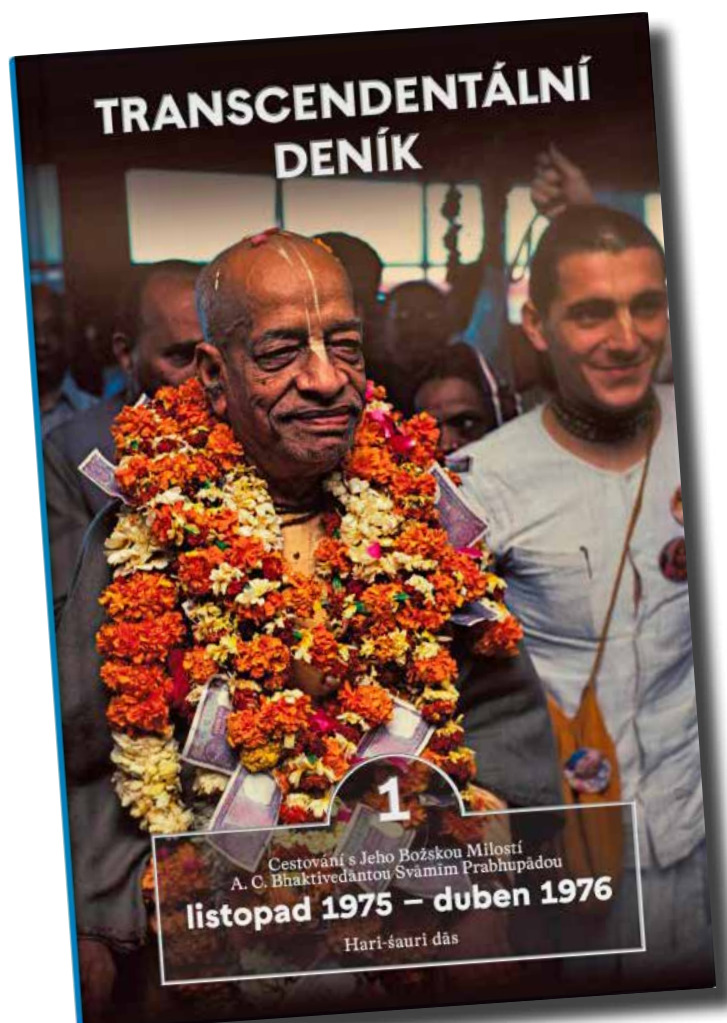
dotykem jsem se sám znečistil, a pak jsem se dotkl ovoce, které mělo být obětováno Božstvům. Řekl mi, ať si umyji ruce a vezmu věci zvlášť. Všichni jsme se poušmáli nad jeho ohleduplností a mou tupostí.

Z mého pohledu žáka mají být jak guru, tak Bůh uctívání na stejné úrovni. Hlavní místo v mé mysli zaujímala myšlenka, že každá malá příležitost nějak sloužit je pro můj vlastní prospěch. Jinými slovy, myslel jsem si, že jsem se očistil pouhým dotykem talíře, ze kterého Šríla Prabhupáda osobně jedl.

On se však považoval za pokorného služebníka Krišny; takže viděl talíř jako znečištěný. Jelikož má tak vysoký standard čistoty, a protože ovoce mělo být obětováno Božstvům, Šríla Prabhupáda nemohl přijmout směšování obou věcí.

V Prabhupádově přítomnosti se stává vcelku jasným, jak málo jsem se naučil za téměř čtyři roky v hnutí. Být se Šrílou Prabhupádu mi otevírá zcela nový pohled na oddanou službu. Jako asistent Šríly Prabhupády se člověk musí naučit vidět věci z jeho úhlu pohledu, který má přednost před našim vlastním.

Tuto skvělou knihu si můžete objednat na www.prabhupad.cz

Důležitý je klid mysli

„Stejně jako se plamen lampy nechvěje, je-li v závětrí, tak i transcendentalista, který ovládl svou mysl, setrvává vždy v meditaci o transcendentálním já.“ (Bg. 6.19)

Když je svíčka v závětrí, její plamen je rovný a nechvěje se. Mysl, podobně jako plamen svíčky, je snadno rozrušitelná množstvím hmotných tužeb a při sebemenším popudu se začne hýbat. Malý pohyb mysli dokáže změnit celé vědomí. V Indii je proto zvykem, že jogín žije v celibátu jako brahmačáří.

Vrtkává mysl a neskutečné štěstí

Existují dva druhy brahmačářích: první je naprostý brahmačáří a druhý je grihastha-brahmačáří, což znamená, že má manželku, se kterou se stýká pouze podle přísných zásad a nestýká se s žádnou jinou ženou. Úplný celibát nebo usměrněný pohlavní život nám umožní udržet mysl v klidu. I když člověk složí slib naprosté pohlavní zdrženlivosti, jeho mysl může být napadána sexuálními touhami. V Indii proto není dovoleno těm, kteří dodržují slib celibátu, zůstat o samotě dokonce ani s vlastní matkou, sestrou nebo dcerou. Mysl je tak vrtkává, že i při sebemenším popudu dokáže způsobit naprostou spoušť.

Jogín by měl cvičit svou mysl takovým způsobem, aby ji okamžitě přivedl zpátky, jakmile se mu zatoulá od meditace o Višnuovi. To vyžaduje mnoho praxe. Člověk musí pochopit, že jeho skutečné štěstí spočívá v požitku transcendentál-

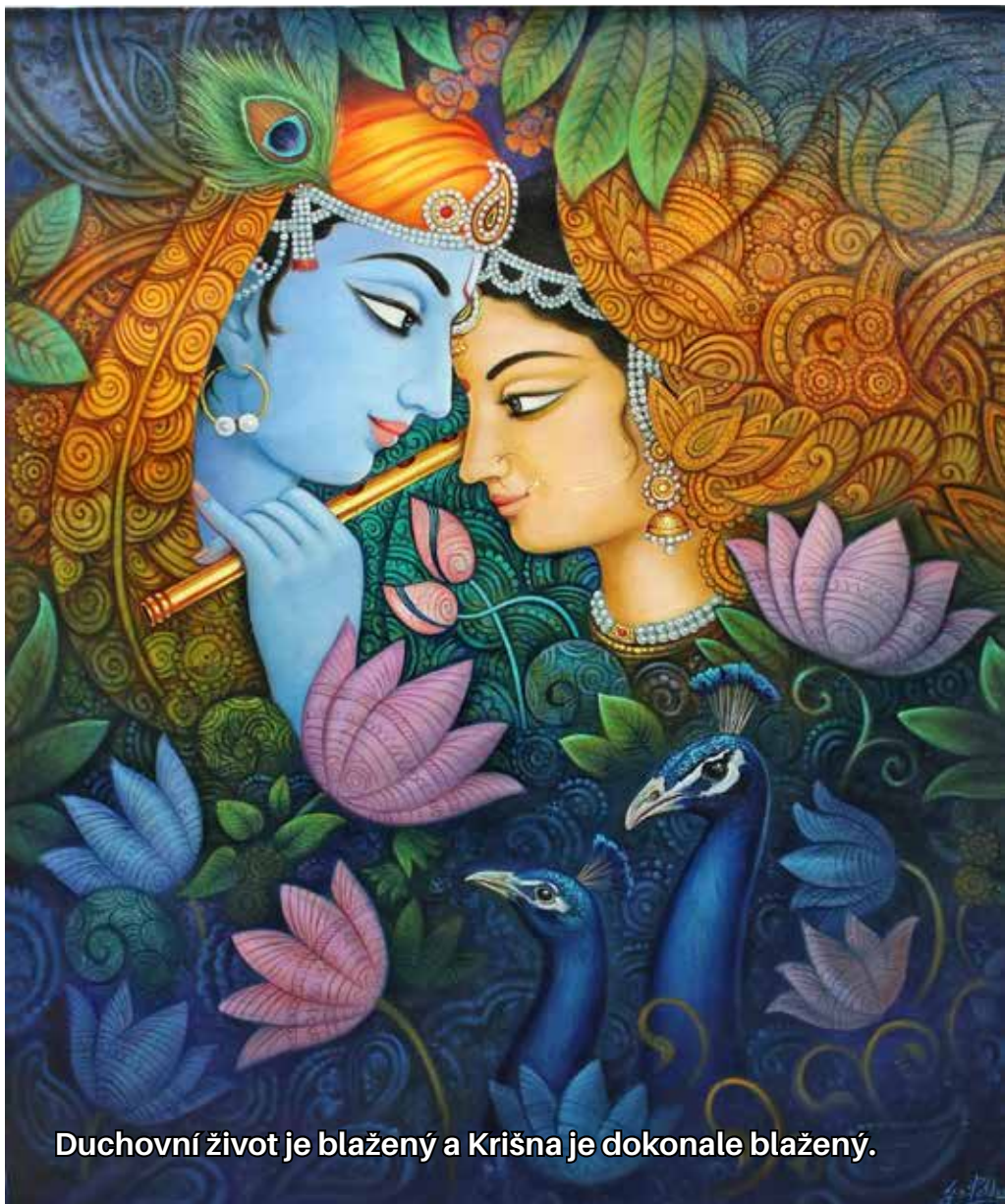
ních smyslů, nikoliv hmotných smyslů. Smysly a touhy není třeba zničit, protože existují i v duchovním světě. Skutečné štěstí je však transcendentální hmotným smyslovým zážitkům. Není-li o tom člověk přesvědčen, bude jistě sveden a poklesne. Každý by měl proto vědět, že štěstí, které se snaží získat z hmotných smyslů, není skutečné.

Duchovní požitek

Opravdoví jogíní si skutečně užívají. Ale jak? Ramanté jóginó 'nanté – jejich požitek je neomezený, pociťují neomezené štěstí, duchovní štěstí, nikoliv hmotné. Toto je skutečný význam slova Ráma při

zpívání Hare Ráma. Ráma je požitek z duchovního života. Duchovní život je blažený a Krišna je také dokonale blažený. Nemusíme se vzdávat radosti, ale musíme se naučit, jak si užívat správně. Nemocný člověk se nemůže radovat ze života, jeho radost je falešná. Když se však uzdraví, může si opět užívat. Podobné je to i s námi.

Dokud máme hmotné pojetí života, naše radost není opravdová, spíše se více a více zaplétáme do hmotné přírody. Když se nemocný člověk, který má zakázáno jíst, pořádně nají, může ho to zabít. Čím více se snažíme zvětšit svůj hmotný požitek, tím více se zaplétáme

Duchovní život je blažený a Krišna je dokonale blažený.

Necháme-li mysl, ať si dělá, co chce, nebude náš život nikdy úspěšný.

do tohoto světa a tím těžší pro nás bude se z něj dostat. Všechny systémy jógy jsou určeny k tomu, aby vyprostily podmíněnou duši z tohoto vězení, tedy k přechodu od falešného požitku z hmotných věcí ke skutečnému požitku z vědomí Krišny.

Šrí Krišna říká: „Ve stavu dokonalosti zvaném samádhi neboli vnitřní vytržení je mysl cvičením jógy úplně odpoutána od všech hmotných mentálních činností. Tato dokonalost je charakterizována schopností nazírat na své já prostřednictvím čisté mysli a žít a těšit se ve vlastním já. V tomto radostném stavu prožívá člověk bezmeznou transcendentální štěstí poznané transcendentálními smysly. Když člověk dosáhne této úrovně, nevzdálí se už nikdy od pravdy a nemyslí si, že by mohl získat něco cennějšího. V tomto stavu jím nepohnou ani ty největší těžkosti. Toto je vskutku opravdové osvobození od všech strastí pocházejících ze styku s hmotou.“ (Bg. 6.20-23)

Přítel, či nepřítel

Jeden druh jógy může být snazší a druhý těžší, ale v každém případě se člověk musí očistit a pochopit, že skutečná radost existuje jen ve

službě Krišnovi. „O člověku, který se vzdal všech hmotných žádostí, který nejedná pro smyslový požitek a nezabývá se plodonosnými činnostmi, se říká, že je pokročilý v józe. Člověk se musí pomocí své mysli osvobodit, nikoliv degradovat. Mysl je jak přítel, tak i nepřítel podmíněné duše.“ (Bg. 6.4-5)

Musíme se vlastními silami povznést na duchovní úroveň. V tomto ohledu jsme si buď přáteli, nebo nepřáteli. Záleží na nás. Čánakja Pandit napsal velice pěkný verš: „Nikdo není ničím přítelem a nikdo není ničím nepřítelem. Jen na základě chování považujeme někoho za přítele a někoho za nepřitele.“

Nikdo se nenarodil jako náš přítel a nikdo se nenarodil jako náš nepřítel. Tyto vztahy se určují podle našeho vzájemného chování. Podobně jako se nějakým způsobem chováme k lidem kolem sebe, chováme se také sami k sobě. Můžeme být svým vlastním přítelem, nebo svým vlastním nepřítelem. Jako přítel chápou svou skutečnou totožnost duchovní částičky, a když vidím, že jsem se nějak dostal do styku s hmotnou přírodou, budu se snažit jednat takovým způsobem, abych se z tohoto zapletení vysvobodil.

Pak jsem svým vlastním přítelem. Jestliže nevyužiji této příležitosti, pak jsem sám sobě tím nejhorším nepřítelem.

Tělo, mysl a duše

„Pro toho, kdo si podmanil mysl, je mysl nejlepším přítelem, ale pro toho, kdo mysl neovládl, je největším nepřítelem.“ (Bg. 6.6) Jak může být člověk svým přítelem? To je zde pěkně vysvětleno. Átmá znamená „mysl“, „tělo“ a „duše“. Člověk v tělesném pojetí života si myslí, že átmá je tělo. Přeneseme-li se nad tělesnou úroveň, na úroveň mentální, znamená pro nás átmá mysl. Povýšíme-li se však na skutečně duchovní úroveň, bude átmá znamenat duši. Ve skutečnosti jsme naprosto duchovní. Podle našeho duchovního rozvoje se význam slova átmá mění. Podle védského slovníku Nirukti átmá znamená tělo, mysl a duše. V tomto verši Bhagavad gíty slovo átmá znamená mysl.

Jestliže pomocí jógy vycvičíme svou mysl, pak bude naším přítelem, ale necháme-li ji, ať si dělá, co chce, nebude náš život nikdy úspěšný. Pro člověka, který nemá ponětí o duchovním životě, je mysl nepřítelem. Když si člověk myslí, že je tělo, pak bude mysl jednat v jeho neprospěch. Bude jen sloužit hrubému hmotnému tělu, a tak bude živou bytostí stále více zaplétat do hmotného světa. Pochopí-li však někdo, že je duše, která se liší od těla, může mu mysl pomoci na cestě osvobození. Mysl sama o sobě nemá, co by dělala - jen čeká, až ji vycvičíme a zaměstnáme. Mysl se nejlépe vycvičí prostřednictvím společnosti. Toužit je funkcí mysli a tužby vznikají podle toho, s čím se dostáváme do styku. Chceme-li, aby mysl jednala jako náš přítel, musíme být v dobré společnosti.

Přeseknout pouta k hmotě

Nejlepší společností je sádhu, člověk vědomý si Krišny nebo člověk usilující o duchovní realizaci. Jsou lidé, kteří se snaží získat dočasné věci (asat). Hmota a tělo jsou pomíjivá. Když chce někdo získat tělesné rozkoše, bude podmíněn dočasnými věcmi. Bude-li se však snažit o seberealizaci, jeho snaha bude mít trvalé výsledky (sat). Inteligentní člověk se bude snažit stýkat s lidmi, kteří se pomocí různých druhů jógy snaží dostat na úroveň seberealizace. Realizovaný sádhu bude nakonec schopen přetnout pouta k hmotnému světu.

To je výhoda dobré společnosti. Krišna například přednesl Ardžunovi celou Bhagavad gítu, aby mohl přeseknout pouta hmotné náklonnosti. Ardžuna ulpíval na věcech, které mu bránily vykonávat jeho povinnost. Chceme-li něco přeseknout, potřebujeme nějaký velice ostrý nástroj. A k odseknutí mysli od jejich pout jsou často ostrá slova nutná.

Sádhu nebo učitel užívá nemilosrdně ostrá slova, když přesekává mentální pouta svého žáka. Říká nekompromisní pravdu, a tak je schopen zbavit ho připoutanosti. Například na začátku Bhagavad gíty Krišna říká Ardžunovi, že sice mluví jako učenec, ale ve skutečnosti je prvotřídní hlupák. Chceme-li se odpoutat od tohoto hmotného světa, měli bychom být připraveni na podobná tvrdá slova od našeho duchovního učitele. Lichotky a kompromisy jsou k ničemu tam, kde je zapotřebí ostrých slov.

Zaměřit mysl na Krišnu

Bhagavad gítá odsuzuje hmotné pojetí života na mnoha místech. Ten, kdo si myslí, že země, ve které se narodil, je hodná uctívání, kdo chodí na posvátná místa

a nezajímá se o svěřence, kteří tam žijí, je stejný jako osel. Stejně jako nepřítel neustále přemýšlí, jak by člověku uškodil, tak neovládnutá mysl stahuje člověka stále hlouběji do hmotného světa. Podmíněně duše tvrdě bojuje s myslí a ostatními smysly. Jelikož mysl řídí ostatní smysly, je velice důležité si z ní udělat přítele.

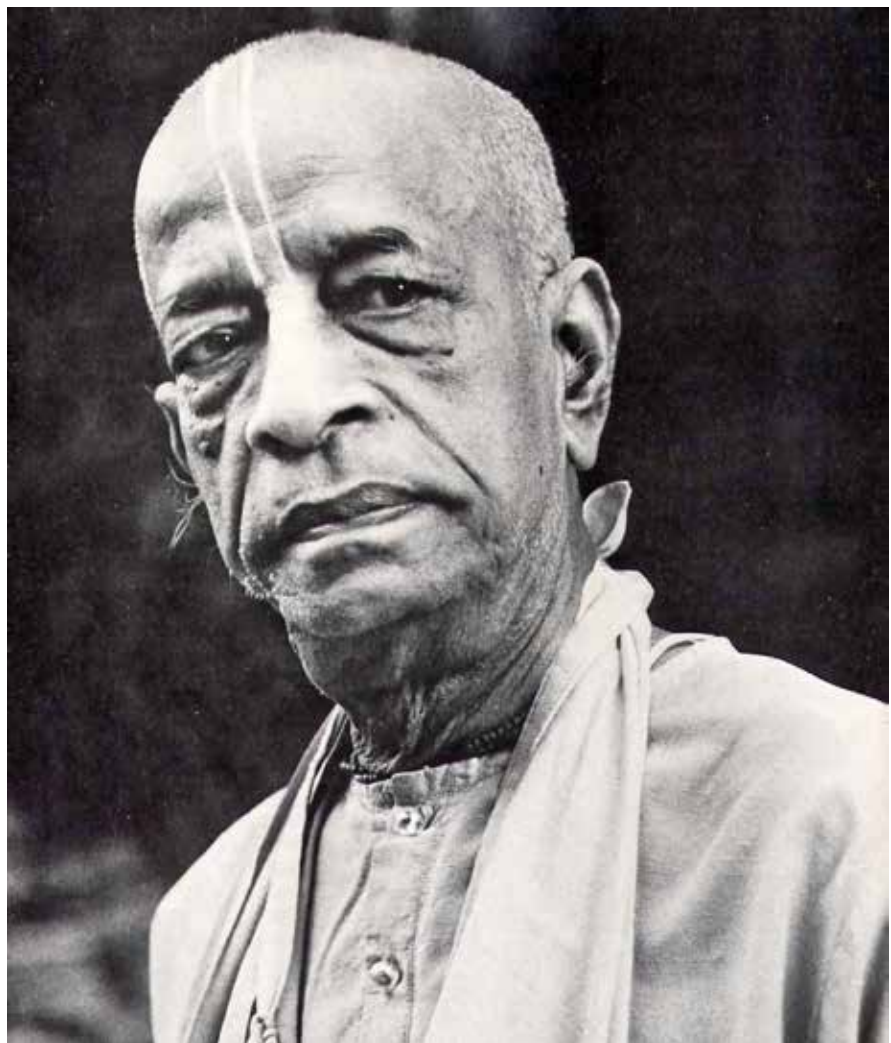
„Člověk, který ovládl svou mysl a takto došel klidu, dosáhl již Nadduše a neovlivňují ho radosti nebo strasti, chlad nebo horko, pocta nebo opovržení.“ (Bg. 6.7)

Cvičením mysli je možné dosáhnout vyrovnanosti, neboť mysl má sklon nás stále připoutávat k pomíjivým věcem, podobně jako kůň bez uzdy strhne vůz nebezpečným směrem. I když jsme věční, z nějakého důvodu nás začaly přitahovat pomíjivé věci. Mysl však můžeme snadno ovládnout, když bude neustále zaměřená na Krišnu. Pevnost je v bezpečí, když ji brání velký generál. Když tedy do pevnosti své

mysli umístíme Krišnu, nebudou do ní moci proniknout žádní nepřátelé. Hmotné vzdělání, bohatství a síla nám ovládnout mysl nepomohou.

Velký oddaný se modlí: „Kdy budu schopen neustále na Tebe myslet? Má mysl mě stále vládí sem a tam, ale když se mi ji podaří upnout k lotosovým nohám Krišny, je najednou křišťálově jasná.“ S jasnou myslí můžeme meditovat o Nadduši, Paramátmě, která je neustále přítomná v srdci spolu s individuální duší. Jógový systém vede k ovládnutí mysli a k soustředění na Paramátmu, Nadduši, která je v srdci. Dříve citovaný verš z Bhagavad gíty naznačuje, že ten, kdo ovládl svoji mysl a přerhal všechna pouta k pomíjivým věcem, se bude schopen soustředit na Paramátmu. Takový člověk se zbaví všech dualit a označení.

*Dokonalost jógy,
kapitola 4, část 2*

Už brzy!

Připravte se - v říjnu se otevře Nrisinhadévo křídlo v Chrámu védského planetária (TOVP). A tuto událost má pak v roce 2024 následovat konečné přestěhování Šrí Šrí Rádhy a Mádhavy na nový centrální oltář v jedné ze současných největších sakrálních staveb světa.

Výstavba velkolepého chrámu, který si tolik přál Šríla Prabhupáda, začala v roce 2010 a dokončena by měla být příští rok. Šríla Prabhupáda chtěl, aby unikátní védské planetárium představilo védské pojetí života včetně obrovského modelu materiálních a duchovních světů.

Již tento podzim se očekává otevření jednoho ze tří domů chrámu, kde bude sídlit podoba Pána Ugr-Nrisinhadéva. Pro navýšení pří-

spěvků na tuto grandiózní událost předseda TOVP Ambaríš prabhu (neboli Alfred Ford, dědic a spolujednatel automobilky Ford) slíbil, že do fondu výstavby přidá tři dolary za každý, který tam oddaní dali ode dne zjevení Pána Rámačandry (Ráma Navami) do příchodu Pána Nrisinhadéva (Nrisinha Čaturdaší). Letos by oddaní chtěli na výstavbu chrámu získat pět milionů dolarů.

„Ještě jednou vyzývám každého oddaného, aby laskavě přispěl,

hodně nebo málo, aby podpořil tuto důležitou sévu (službu). A i když už jste přispěli, zvažte prosím ještě další příspěvek. Já sám jsem do této výstavby vložil tolik osobních prostředků, kolik jsem jen mohl, a doufám, že vy můžete pomoci také. Děkuji Vám a Haré Krišna!“ prohlásil na začátku výzvy trvající od Ráma Navami do Nrisinha Čaturdaší Ambaríš dás. Více informací o projektu i sbírce se dozvíte na tovp.org. 🙏

govindashop.cz
Soukenická 27, 110 00 Praha 1

Góvinda
shop

knihy
móda
dárky
domov
meditace
potraviny
kosmetika

**Drazí vaišnavové a vaišnaví,
přijměte prosím mé pokorné poklony. Všechna
sláva Šrílovi Prabhupádovi.**

Měl jsem velké štěstí, že jsem mohl být přítomen, když Jeho Svatost Kadamba Kánana Mahárádža opustil tento svět zde ve Vrindávan Dhámu, doprovázený a vedený svým duchovním mistrem Džajádvaitou Mahárádžem, obklopený mnoha svými milujícími žáky a řadou žáků Šríly Prabhupády. Jeho Svatost Kadamba Kánana Mahárádža ukázal konečný, dokonalý příklad toho, jak úspěšně odejít z tohoto světa. Skládám uctivé poklony jeho duši, která odešla. Byl to velký vaišnava, dynamický kazatel a mocný kirtanija, přítel a duchovní mistr pečující o své žáky.

Jeho Svatost Kadamba Kánana Mahárádža mnohokrát navštívil Českou republiku a Slovensko, kde neustále inspiroval oddané. Mnoho z těchto oddaných u něho přijalo útočiště a přijalo ho jako díkša a šikša gurua. Víme, že odchod vaišnavy je plně příznivý a není nad čím bédovat, ale zároveň bude jeho společnost velmi chybět, zejména jeho milujícím žákům, kteří jsou při jeho odchodu přirozeně v slzách.

Pokorně se snažíme čerpat inspiraci z jeho příkladu a šířit hnutí Šríly Prabhupády, navzdory všem překážkám, na které bychom mohli v mnoha ohledech narazit. Jeho příklad zůstane inspirací pro všechny.

Jeho Božská Milost A. Č. Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda kí džaja! Jeho Svatost Kadamba Kánana Mahárádža kí džaja! Šrí Vrindávana Dháma kí džaja!
Všechna sláva všem shromážděným oddaným!

Váš služebník,
Bhaktivaibhava Svámí

Milý Guru Mahárádži.
Moc ti děkuji za všechno, co jsi pro mě udělal. Za to, že jsi udělal vědomí Krišny lidským, živým a inspirativním. Za to, že jsi byl víc než otec, přítel a učitel. Děkuji ti, že jsi mě přijal za svého žáka, navždy zadluženého, doufajícího, že tě potěší, půjde ve tvých stopách a přivede nějaké další lidi. Žil jsi nádherný život plný odevzdanosti a staral ses o tolik lidí. Svět bez tebe nebude stejný. Protože jsi toho po sobě tolik zanechal!

Jsem si jistý, že se tam nahoře budeš mít dobře. Doufám, že se k tobě jednoho dne budu moci opět přidat.

Tvůj pokorný služebník
Šadbhudža dás

Poslední vzkaz Kadamby Kánany Mahárádže

*óm agjána-timirándhasja gjánárdžana-šalákajá
čakšur unmílitam jána tasmái śrī-guravé namah
vāñchā-kalpatarubhjaś ča kripā-sindhuhja éva ča
patitánám pávanébhjó vaišnavébhjó namó namaha*

Jednou Mahárádž Paríkšit cestoval po svém království, když narazil na příšerný výjev. Byl svědkem toho, jak nějaký člověk z nižší třídy (tmavé pleti), oblečený v královských šatech, zaútočil na býka. Svou holí zlomil býku nohy. Mahárádž Paríkšit byl statečný král a okamžitě proti tomu zakročil. Byl připravený bojovat s tímto královsky oblečeným mužem, jímž nebyl nikdo jiný než zosobněný Kali. On ale nebyl připravený k boji. Místo toho okamžitě padl k nohám krále, jako jeho podřízený.

Mahárádž Paríkšit řešil situaci následovně. Řekl Kalimu: „Nemůžeš zůstat v království.“ Kali na to reagoval dotazem: „Ale co budu dělat? Odevzdal jsem se ti. Já jsem pradžá. Existuji, narodil jsem se a potřebuji někde žít. Kde tedy mohu přebývat?“ Mahárádž Paríkšit přemýšlel a řekl: „Můžeš zůstat na čtyřech místech. Tam, kde je hazard, kde se konzumuje maso, kde je nedovolený sex a intoxikace omamnými látkami.“ Ale takové místo v době Mahárádže Paríkšita neexistovalo. Kali nemohl takové místo najít. Proto se vrátil zpět a zeptal se: „Kde mám přebývat?“ Potom Mahárádž Paríkšit řekl: „Dobře, můžeš přebývat tam, kde se uchovává zlato.“

Z této šestnácté kapitoly Śrímád Bhá-gavatamu Śríla Prabhupáda formuloval čtyři usměrňující zásady, které formálně ustanovil pro své následovníky. Jelikož Śríla Prabhupáda kázal v moderním světě, takto vyložil, co máme následo-

vat, abychom se vysvobodili od vlivu věku Kali. Potom nám Čaitanja Maháprabhu dal juga dharmu – zpívání svatého jména. Nejen to, kathančana smrité jasmin duškaram sukaram bhavét. Přidal k tomu svou milost a to, co je složité, učinil jednoduchým.

Takto se zformulovaly základy vědomí Krišny pro moderní svět. Zpívání minimálně šestnácti kol a dodržování čtyř usměrňujících zásad. Vy všichni jste šťastlivci, protože jste přišli do styku s transcendentálním poznáním a s vaišnavy. Výsledkem je, že jste přijali tento proces sádhana bhakti, zpívání Hare Krišna a následování čtyř usměrňujících zásad. Kdo v tomto světě je připraven takto žít? Díky inspiraci Śríly Prabhupády a jeho následovníků vy jste připraveni. Stali jste se

hrdiny a jdete po hrdinské stezce, té nejslavnější. Vše na této stezce je požehnané, nic nemůže být lepší. Jak úžasný je život, který vám byl dán! Já jsem tedy velice šťastný, že jsem mohl být nástrojem k tomu, abych vás inspiroval, abyste na této cestě zůstali.

Skrze má slova, jež byla zapsána, a kirtany, které byly nahrány, to vše, co po mně zůstane, skrze vzpomínky, budu ve vašich srdcích. Budu nadále pokračovat v tom, abych vás inspiroval zůstat na této cestě. Ať už to bude snadné, nebo těžké. I když vše bude plné blaženosti, nebo to bude boj, neodchylte se. Získali jste ten největší poklad, nikdy na to nezapomínejte. Nikde v tomto světě není takové bohatství! Ti nejbohatší lidé v tomto světě jsou chudáci. Vy máte to skutečné bohatství. Starejte se o něj, vychutnávejte ho, držte si ho blízko, nezanedbávejte ho. Zpívejte každý den, naslouchejte každý den, tyto principy vytesejte do kamene. Ať jsou ve vašem životě přítomny každý den.

A váš život bude úžasný. Na jeho konci půjdete zpátky k Bohu. A můžeme se fyzicky opět setkat a oslavovat tolik, jako jsme nikdy neoslavovali předtím. Tak se těším na ten obrovský velký festival, který přijde! Kde

všichni budeme spolu. A budeme oslavovat v jiné dimenzi, kde blaženost bude stoupat do takových úrovní, které jsme nikdy neviděli ani jsme o nich neslyšeli.

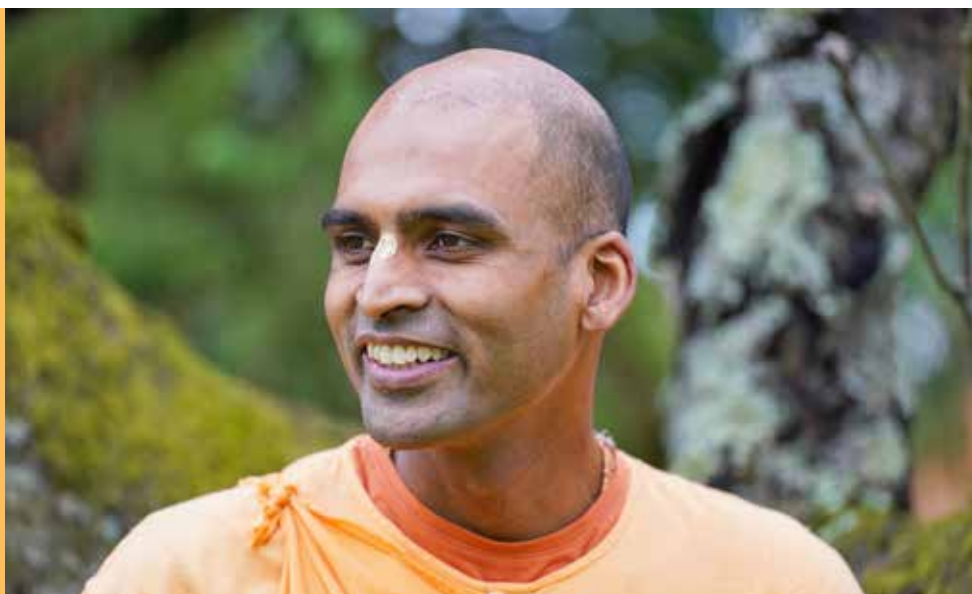
Ta doba není daleko. Život je krátký. Prabhupáda řekl, dejte mi jenom tento jeden život. Prosim, udělejte to. Prosim, dejte ho. A vše se stane tím nejúžasnějším. Loučím se s vámi jen na krátkou dobu. Já s vámi zůstanu ve svých slovech, ve vašich vzpomínkách. Budu s vámi na této cestě. A čekám na vás na druhém břehu, abych se s vámi opět osobně setkal. Brzy se budou dít zázraky. Brzy uvidíme lásku, uvidíme blaženost a uvidíme naplnění za hranicemi našich představ, daleko za naším očekáváním. Vzpomeňte si na Dhruvu Mahárádže, když se setkal s Pánem. Řekl: „Všechna má předchozí očekávání byla jako pouhé střepy skla. Ty jsi mi dal drahokamy.“ Vše, co jsme si kdy přáli, byly jen rozbité střepy a Pán nám dá drahokamy. Zůstaňte na té cestě. Neztraťte se. A pojdte rychle, pojdme se připojit k tomu festivalu Šrí Krišny. K oslavě neomezené, neustále vzrůstající lásky.

Děkuji vám.
Haré Krišna. 🙏

Otevřel jste mi nové světy. Neměl jsem ponětí, kam mě až moje cesta zavede, ale zpětně vidím plán, mistrovsky vytvořený a uskutečněný skrze vaši milost. Cítím se zahanbený z toho, že jste mi věnoval tolik osobního zájmu. Jsem ohromen nad tím, kolik jste ve mě vložil víry. A jsem vám zavázán nad rámec své schopnosti vám to někdy splatit.

Děkuji svému duchovnímu učiteli, svému guruovi, Kadambovi Kánanovi Svámimu (1953–2023)

S. B. Kéšava Svámí 🙏

Milý Kadambo Kánano Mahárádži,

děkuju Ti znova a znova za spoustu inspirace a povzbuzení – když ses ke mně choval jako k blízkému příteli. Děkuju Krišnovi a Jeho oddaným, že jsem mohl být často Tvým českým hlasem. Zvláštní dík taky za Tvou poslední ukázkovou lekci, jak úspěšně ukončit tuto jednu pomíjivou životní etapu. Přeju Ti ještě extatictější pokračování Tvé cesty ke Krišnovi / s Krišnou, a těším se na naše další setkání.

Tvůj služebník,
Punja Pálaka dás 🙏

Výpisky z přednášek Kadamby Kánany Svámího

Kadamba Kánana Svámí mě považoval za přítele, a tak mi týden před veřejným oznámením řekl, jak je na tom se svou nemocí. Vzpomínal jsem, jak Krišna Mahárádže zachránil před blízkou smrtí ve Vrindávanu, a uvažoval jsem, že by se to mohlo stát zase. Řekl jsem mu, že bych mu to přál. Poděkoval mi za laskavost.

Kadamba Kánano Svámí, skládám Ti poklony. Děkuju Ti za všechno prospěch, kterým jsi mě různými způsoby zahrnoval, a za Tvé jednání jako příkladný následovník Šríly Prabhupády. Budu na Tebe pořád vzpomínat, zvláště na intenzitu Tvých kirtanů, a vždycky, po zbytek mého krátkého života, se budu těšit na společnost Tvých nadšenejších žáků.

Naše víra se musí vyvinout v přesvědčení. Víra je dar těch, kdo ji mají. Šríla Prabhupáda vytvořil naši víru. Čtení knih vytváří víru. A všechno pak naši víru potvrzuje.

Čtete knihy, džapujte hluboce soustředěná kola, padejte v poklonách před Božstvy a modlete se o víru a o službu.

Investujte. Investujte. Investujte hned teď. Investujte hned teď do svých duchovních praktik. Služba se bude hromadit a přinese vám bohatou odplatu.

Není to nic mystického. Když jsme víc pohroužení do duchov-

ních činností, zjišťujeme, že nemáme čas na hmotné činnosti.

Není to žádná dlouhá cesta – už tam vlastně jsme. Jen musíme upravit stav svého vědomí.

Oddaní svým vlivem způsobují, že chceme dělat oběť pro Krišnu.

Oddaný nám může v srdci zapálit oheň inspirace.

Poselství Bhagavad gíty je těžké pochopit, ale když ho vysvětluje oddaný, je srozumitelný.

Pán živou bytostí nikdy nezavrhuje. Není na nás samotných, abychom bojovali s májou. To, že můžeme vzpomínat na Krišnu, je Jeho dar, a měli bychom za něj být vděční.

Krišna nám dává útočiště. Jako čaitja-guru, který nás inspiruje v srdci, jako duchovní učitelé a jako Pánovi oddaní. Musíme jen přijmout ta útočiště, která nám Pán poskytuje.

Žádáme vaišnavy: „Prosim, zabraňte nás! Prosim, modlete se za nás!“

Máme štěstí, že patříme k hnutí, které nabízí tolik ochrany před májů.

Naše hnutí bylo zpočátku hodně striktní, ale někdy mu chyběla lidská laskavost. Teď máme ISKCON nového milénia a v něm víc laskavosti, ovšem na úkor striktnosti. Nedostatek laskavosti se projevoval jako fanatismus, ale teď nám chybí striktnost, která zahání máju a vede nás k dalšímu pokroku. Musíme tedy dojít ke spojení striktnosti a laskavosti.

Naší nemocí začínajících oddaných je, že chceme, aby si nás Bůh sám chytil, dřív než budeme my ochotní se pustit. Madhja adhi-káři má víru, že Krišna bude opětovat jeho snažení, a proto dokáže jednat tak, jak si Krišna přeje.

Nedělejte si starosti, co dostáváte. Začněte dávat. Dělejte to, a zjistíte, že nepotřebujete věci, o kterých jste si mysleli, že je potřebujete.

Naším zabezpečením je naše čistota. Pokud máme čistotu, Krišna a Jeho oddaní se o nás postarají.

Ten, kdo má na nohách boty spokojenosti, toho netrápí trny na cestě.

Já otvírám srdce každému, ale jen proto, abych dal. Od nikoho nic nechci. Proto mi otvírání srdce nepřináší zklamání.

Neměli bychom přemýšlet „Co pro mě ISKCON udělá?“ My tvoříme ISKCON. My jsme zdělili ISKCON, a můžeme ho rozvinout. Nemůžeme sedět a ukazovat na ISKCON. My jsme ISKCON, jsme jeho součástí, a můžeme v něm dobře hrát svou roli.

Toto hnutí je naše ve smyslu, že se o něj máme starat, ne ve smyslu, že ho máme využívat.

Snaha rozšiřovat toto hnutí nás pozvedá nad tělesnou úroveň.

Štědrost znamená dávat víc než peníze, dávat věci, jako je ocenění.

Dávejme komunitě oddaných. Komunita oddaných je naše bohatství.

Dřív jsem měl dojem, že Krišna chce, aby se všechno dělalo určitým způsobem, a spálil jsem pár oddaných, přejel jsem je parním válcem. Teď chápu, že toto je komunita oddaných, v níž musím těšit Krišnu. Vztahy na jedno použití do vaišnavismu nepatří.

Úspěch našeho hnutí nezávisí na propagandě, ale nakolik ztělesňujeme přemu, kterou Pán Čaitanja chtěl, abychom rozdávali. Pán Nrisinha nám může pomoci odstranit překážky v rozvoji této přemy... V konečném smyslu se nemodlíme k Pánu Nrisinhadévoovi, aby ochraňoval naše těla, ale aby ochraňoval naše duše.

Bhakti je popisovaná jako láskyplná oddaná služba – služba, kterou děláme rádi. Už na nižších stádiích, než je přema, ji děláme se smyslem pro lásku.

Nevím, kolik mám lásky ke Krišnovi, ale nedovedu si představit život bez služby Krišnovi.

Sannjás znamená „Nebudu žít pro sebe, ale budu sám sebe dávat pro dobro druhých“. Samozřejmě, učíme se být zodpovědní v jakémkoliv ášramu. Největší problém v manželstvích, ve většině případů, je ten, že muži jsou nezodpovědní.

Musíme nějaký čas věnovat vychutnávání si a nějaký čas dávání.

Musíme se starat o duchovní život druhých. Abychom to mohli dělat, musíme se starat o svůj

vlastní duchovní život. Nemůžeme podvádět.

Nikdo nám náš duchovní život nevybuduje za nás. Guru a písma nám dávají stavební kameny, ale budovat musíme sami.

Lidé tohoto světa chodí kolem ve svých bublinách a sannjás chodí kolem s jehlami a propichují je.

Udržovat hmotné touhy je něco jiného, než je mít. Udržovat hmotné touhy znamená je přikrmit jako domácího mazlíčka.

Jsem tak trochu rebel, a myslím, že vy jste taky trochu rebelové, protože rebelové přitahují rebely, a že máte rádi svůj prostor. Já jsem tu od toho, abych vám zajišťoval prostor v hnutí Pána Čaitanji.

Mou životní misí není být ovce.

Po odchodu duchovního učitele je nejdůležitější, co mu nabízíme. Pokračuje s touto misí. Dávejte lidem prostor, kde si budou moct uchovávat svoji individualitu a zároveň dodržovat duchovní zásady.

Každý má přispívat svým osobitým způsobem, vnášet nějaké duchovní elementy.

Nemyslíme si, že by oddaní byli naši nepřátelé, ale někdy si taky nemyslíme, že jsou naši přátelé. Někteří oddaní mají odlišné představy, jak sloužit Kříšnovi. Ti, kteří mají podobné představy, mohou spolupracovat a sloužit společně.

Jakmile oslavujeme oddaného, Kříšnu to okamžitě upoutá.

„Kříšna“ pochází ze slova ákaršana, což znamená, že je přitažlivý, ale Bhaktisiddhanta Sarasvatí Thákura vysvětluje, že ákaršana také znamená, že Kříšna je přitahovaný. Co Ho přitahuje? Oddaná služba.

Nálada nefalšované lásky gópi je jádrem hnutí Pána Čaitanji.

Otázka: Čím se od sebe liší láska a připoutanost?

Odpověď: K lásce patří, že chceme druhou osobu potěšit, což v připoutanosti nemusí být.

Naslouchání a opěvování jsou základní činnosti, které oživují naše spojení s Kříšnou.

Kříšnu přitahuje, když slyší své Svaté jméno, díky lásce obsažené ve zpívání. Kříšna je vždy spojený s láskou.

Jak můžeme dosáhnout toho, abychom zpívali pozorněji? Láskou! Jak jinak!

Smrt bere všechno, ale co je to všechno? Tohle bezvýznamné tělo a trocha bezcenného majetku.

V Jižní Africe mám jednu mladou žákyni lékařku. Každý den vidí, jak lidé umírají. Na tomto světě se říká, když jde do tuhého, že je to otázka života a smrti. Ale pro nás je to buď Kříšna, nebo májá. To je důležitější než život, nebo smrt.

My se snažíme někam dotlačit svůj osud, ale osud nikdy není pod naší vládou.

Jsme loutky. A můžeme si vybrat: chceme, aby za provázky tahala májá, nebo aby za ně tahal Kříšna?

Je snadné pochopit, co Kříšna chce. Chce vysvobodit všechny živé bytosti.

Na konci života půjdeme za Kříšnou a jako dar Mu poneseme svůj bídný život.

Kříšna slyšel každé jméno, které jsme zpívali. My jsme je neslyšeli, ale Kříšna ano.

S Kalim je konec. Už tu nemá co dělat. I když se snaží ze všech sil. Převládne sankirtanové hnutí. Jednotlivce může Kali zmást, může odvést jejich pozornost, takže bychom se měli mít na pozoru, ale sankirtanové hnutí nemůže zastavit. Těto juze vládne Pán Čaitanja. Toto není juga Kaliho.

Vnímám, že Svaté jméno, které je plné milosti, se dotýká mého života, dává mi něco, co můžu sdílet s dalšími. Čím víc člověk dává, tím dosahuje určité pravé nesobeckosti. Být nesobecký je pravé osvobození, ne být sebestředný. Tímhle způsobem mantra přináší diamanty.

Nejsme tělo. Nejsme mysl. Jsme jen pozorovatelé, tak buď jen pozorovatel. Když je mysl plná negativních emocí, jen ji pozoruj. Uvědom si, že to nejsi ty, a nemusíš to tolik prožívat. Soustřeď se na pozitivní duchovní zaměstnání. Ale to se nestává za den.

Rozvoj čisté oddané služby si vezme svůj čas.

Pán Čaitanja nám ukázal, jak být pohroužený v lásce k Bohu.

Máme štěstí, že patříme k hnutí, kde se mluví o těchto věcech.

Ve světě je víc rozptýlení, než kdy bylo. Májá má nový nástroj, internet v naší kapse.

To je doména rozptýlení. Celý svět je určený k tomu, aby nás rozptyloval.

Představuju si, že jsme v karavaně. Pañcatattva zpívá a tančí vepředu, pak šest Gósvámích a tak dál, a pak my, díky neuvěřitelné milosti.

Je na nás pořád se k této milosti obracet.

Zaznamenáno v letech
2008 až 2022

Nejdražší Kadambo Kánano Mahárádži,

přijměte moje hluboké poklony. Sláva Šrílovi Prabhupádovi!

Již dlouho jsem Vám chtěla vyjádřit svůj obdiv a vděk, ale v minulých měsících jsem se Vám neodvážila napsat, protože, jak jste sám říkal, neměl jste rád „pohřební řeči“, a když jsem se rozhodla, bylo již příliš pozdě. Proto, drazí oddaní, jestliže chcete vyznat vaši lásku a vděčnost vaišnavům, nikdy nečekejte!

Drahý Mahárádži, dovoluji mi vyjádřit se alespoň nyní, v mé meditaci o Vás. Během posledních měsíců jsem neustále naslouchala Vaším přednáškám a zoom konferencím, sledovala parikramy a vychutnávala si Vaše kirtany – a litovala, že tam také nemůžu být. Nejinak je to i po Vašem slavném odchodu a hluboká slova vaišnavů, vyjadřujících Vám svou lásku, již řekla vše, co jsem chtěla napsat, a mnohem více.

Snad tedy jen krátce, jak bylo řečeno mnohými: nikdo druhý jako Vy už není. Jste dokonalou kombinací zdánlivě nesourodých aspektů, a proto jste tak výjimečný. Váš osobní příkladný život, striktní silná sádhana, hluboká učenost, odhodlanost a nekompromisní statečnost.... Vedle těchto klenotů jsou i další, jako nádherné a někdy transcendentálně šílené kirtany – milované všemi, neuvěřitelný smysl pro humor a pozorovací schopnost při popisování našich neduhů, připoutaností a anarth – a nade vše Váš milující přátelský osobní přístup a zájem o všechny oddané, kteří s Vámi kdy přišli do kontaktu.

Dotkl jste se našich srdcí velmi hluboko a s Vaším odchodem je v tomto ohledu pro nás všechny velké vakuum. Za všechna léta, co jsem měla tu milost být ve Vaší svaté společnosti, jak v Čechách, tak mnohokrát v zahraničí, mám spoustu krásných vzpomínek v podobě milosti k mé maličkosti. Často pro nás, duše uvězněné v ženském těle, je těžké získat osobní společnost sannjásích, a o to více si vážíme jakékoliv situace, kdy můžeme být v blízké společnosti velkých vaišnavů. Vy jste byl vskutku nestranný, ať už se jednalo o „prabhús“ či „mátádžís“, a za to Vám jsme navěky vděční.

Dvě situace s Vámi mě zasáhly nejvíce a dodnes mi vhanějí slzy vděčnosti do očí. Mezi lety 2006 až 2010 jsem kvůli svému zdravotnímu stavu zažívala velmi

těžké období. Vleklé těžkosti se zdravím, množství služby a nároků v chrámu a ostatní nahromaděné problémy v létě 2009 otráslý nejenom mým fyzikem, ale posléze i psychikou a následně se staly

i duchovní výzvou. Cítila jsem se, jako kdyby se všechny planety ve vesmíru proti mně spikly a Krišna se otočil zády.

Vy jste v té době přijel do Zličína, a aniž bych Vám já či kdokoliv jiný něco říkal, sám od sebe jste si mě zavolal do kanceláře a laskavě se se mnou dělil o Vaše životní zkušenosti a výzvy, kterým jste musel mnohé roky čelit, poté co jste byl ve Vrindávanu postřelen. Rozhovor s Vámi byl jako slunce, které zalilo osvobozujícími paprsky mou tehdy temnou situaci. Posléze, když mě za několik týdnů odvezli do nemocnice s těžkým zánětem slinivky a sdělili mi, že mám padesátiprocentní šanci na přežití a umístili mě na metabolickou jednotku mezi sténající umírající staříky a lidi „na odpis“, často jsem se modlila, abych již toto problematické tělo opustila. Byla jsem naprosto v klidu, protože na základě silného zážitku s Vámi jsem si byla jistá, že pokud opustím tělo, Vy se za mě určitě u Krišny přimluvíte. Krišna měl ovšem zjevně jiný plán, ale tato silná samskára mi zůstala hluboce vryta v srdci a jsem Vám navěky vděčná. Friend in need is a friend indeed.

Druhý silný zážitek, i když zdánlivě to nemusí znít tak bombasticky, byl, když jsme v roce 2011 společně se skupinou oddaných budovali nový chrám v Lužcích. Byla jsem neustále extaticky „busy“ a jednou v chodbě před chrámovou místností jsem něco praktického svým typicky intenzivním způsobem řešila s nějakými prabhuy. Najednou za sebou cítím šafránový stín a v duchu si říkám „to je asi Džaj Kéšava, musí počkat, než to dořeším“. Poté, co jsem se vypovídala, jsem se konečně otočila a tam – Kadamba Kánana Svámí! Trpělivě jste na mě čekal, abyste se mnou „mohl“ promluvit! Chtělo se mi propadnout se do země, a zároveň

mé srdce plavalo na vlnách extáze a rozplývalo se nad Vaší pokorou a lidskostí.

Drahý Mahárádži, považuji svůj život za úspěšný, protože jsem v tomto životě byla obdařena Vaším vpuh, a již teď se těším, až se vnořím do oceánu nektaru všech Vašich zaznamenaných přednášek, kirtanů a ostatních klenotů Vaší oddanosti.

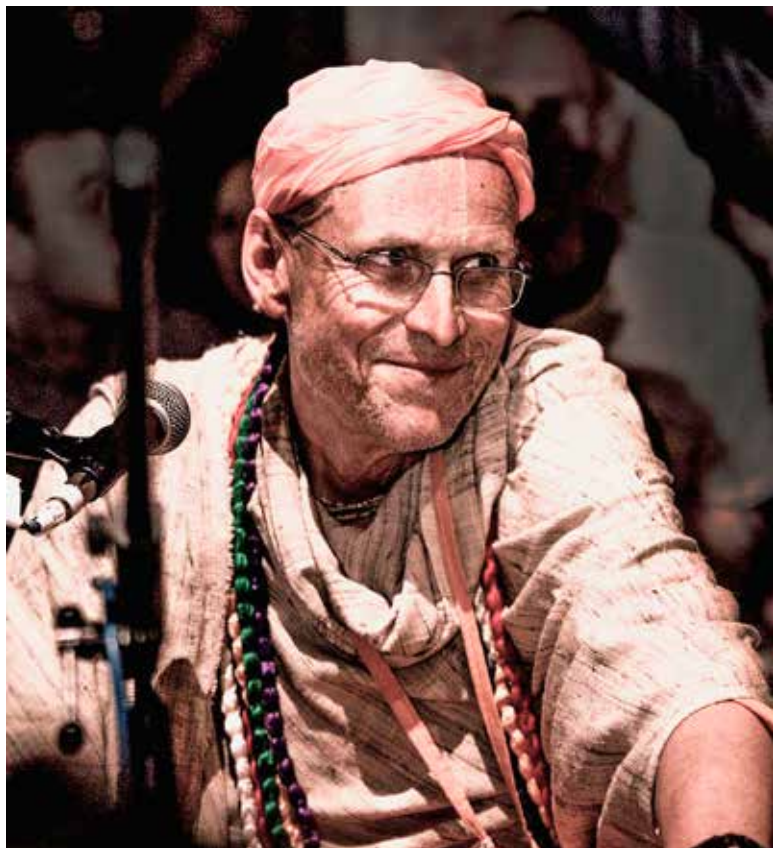
A jedna úvaha na závěr: drazí oddaní, nikdy nevíme, jak dlouho tady ještě naši duchovní mistři a žáci Šríly Prabhupády budou, tak neváhejme a využijme každé příležitosti být v jejich společnosti a nenechme se rozptýlit zdánlivými neodkladnými záležitostmi.

Jeho Svatost Kadamba Kánana Svámí kí džaj! 🙏

„Všechno je to o tom najít útočiště. Jen medituji o milosti. Jde o toto – musíme si uvědomit, že se jedná o hnutí milosti a my tak či onak jen neustále přijímáme útočiště.

Nepoměrujme se stále, protože pokud se začneme poměřovat, budeme vždy zaostávat a pak budeme stále víc zklamaní.

Takže není potřeba poměrování, místo toho jen přijímáme útočiště. Přijměte útočiště u Svatého

jména, přijměte útočiště u Šrímad Bhágavatamu, přijměte útočiště u oddaných, přijměte útočiště u prasádam a přijměte útočiště v oddané službě.

Co je smrt? Je to jen změna služby. A samozřejmě každá služba je přípravou na větší službu. Takže smrt není problém, je to výmysl myslí.”

*Jeho Svatost Kadamba Kánana Svámí
12. listopadu 2022*

Hledám autenticitu. Nehledám dobré členy klubu, kteří hezky hrají roli oddaného podle jejich představy. Ne, hledám lidi, kteří říkají: „Udělejme něco, abychom žili tak, jak chtějí Krišna a Šríla Prabhupáda. Udělejme něco, abychom dali vědomí Krišny ostatním.”

Myslím, že je extrémně nudné, když někdo jen pronáší 16 kol a následuje 4 usměrňující zásady, a to je jeho duchovní život. A ve zbytku času jen pracuje v zaměstnání. Řekl bych, že je to ten nejnudnější oddaný život, jaký jste si mohli vybrat. Existuje tolik možností... vzrušující, nebezpečné... obrovská nabídka možností, a vy si vyberete kategorii: Nudné! Doufám, že moji žáci nebudou žít nudný život ve vědomí Krišny.

*Kadamba Kánana Svámí Mahárádža
(z knihy Navždy přítomný)*

Šrí Šrí
Nitái Navadvípačandra

Maháprasádam

SLADKOSTI • SLANÉ KEŠU • ČIDVA • SMĚS OŘECHŮ A SUŠENÉHO OVOCE

K DOSTÁNÍ:

- v restauraci Góvinda Soukenická, Praha •
- v chrámu ISKCON Lužce •

• online na www.govindashop.cz (pouze pokud objednáváte i jiné zboží z e-shopu) •

• možnost zaslání poštou - samotné maháprasádam objednávejte na e-mailu ss.tm@seznam.cz •

1993

30
let

2023

Oslavte s námi
30 let Padayātry v Čechách!

12.8.2023

Křišňův dvůr

vzpomínky, historiky, realizace, divadlo,
přehledy rozdaných knih, tras a množství
snědené zmrzliny, promítání

Více informací najdete na naší
facebookové stránce:

FACEBOOK.COM/PADAYATRACZ

PADAYĀTRĀ
2023

Písek → České Budějovice

16.7. - 30.7.

12 zastávek * 100 kilometrů

Pro registraci a detaily
o trase naskenujte tento kód:

www.padayatra.cz

PUNJA ČAKRA

Indický horoskop slavného
odchodu Jeho Svatosti
Kadamby Kánany Svámího
Mahárádže

Dnes je pro našeho Gurua Mahárádže slavný den. Guru Mahárádža mi požeňnal svými osobními údaji o narození a řekl mi, že až odejde z tohoto světa, mám mluvit o jeho slavném odchodu.

Dnes tedy Guru Mahárádža opustil tento hmotný svět a je zcela jasné, že odešel do nejvyššího sídla v duchovním světě.

Horoskop ukazuje toto:

Vládce 7. domu, který představuje dveře, Dvára, do jiných světů, je slavný Jupiter ve velmi vysoké exaltaci, umístěný v 10. domě. Jupiter je umístěn společně se vznešenou Venuší v Rybách (Mína Ráši), což znamená, že princezna Mína se modlí k Nejvyššímu Pánu Krišnovi, aby se stal jejím manželem.

Na těchto dvou výše zmíněných planetách nespočívají žádné kletby.

Jupiter představuje poznání a samotného Nejvyššího Pána a Venuše v exaltaci představuje čistou lásku ke Krišnovi. Kétu je šúnja (ten, kdo se vznáší nad hmotným světem), aby odváděl zbožné kvalifikované duše do duchovní říše.

Protože Venuše je v parivartaně (měnící se pozici) s Kétuem, výsledkem jsou dvě parampará jógy (konjunkce). Takže to znamená, že dva áčárjové z naší Brahma Madhva Gaudíja sampradáji přišli povznést Gurua Mahárádže do duchovního

sídla. Guru Mahárádž se tam nedostal vlastní silou, ale byl povznesen dvěma áčárji z naší parampary.

Guru Mahárádž vždy říkal, že milost Šríly Prabhupády a Čaitanji Maháprabhua bude nad námi a zachrání nás v rozhodujícím okamžiku smrti.

Při několika příležitostech mě Guru Mahárádž zahrnul svou milostí. Když jsem s ním analyzovala a diskutovala jeho horoskop, řekla jsem mu, jak je nesmírně podobný horoskopu Čaitanji Maháprabhua. Byl si těchto skutečností vědom. Takže kromě jiných podobností chci zdůraznit tuto nejvznešenější podobnost, tj. unmádu (exotickou lásku) ke Krišnovi.

Ale Guru Mahárádža mi dal pokyn, že mám o horoskopu mluvit až po jeho odchodu.

Rízením Nejvyšší Vůle je dnes Tukarám Džajantí, to znamená, že v tento příznivý den svatý Tukarám nastoupil ve vlastním těle do duchovního letadla letícího do duchovního světa a svědky této události bylo mnoho tisíc lidí.

Nastal tedy čas a ráda bych celému světu oznámila, že odchod Gurua Mahárádže je nesmírně slavný.

Modleme se všichni společně jako jedna rodina a oslavujeme a važme si všech slavných okamžiků, každého dne, roku za rokem s naším milovaným Gurem Mahárádžem. Všichni obětujeme svá srdce a hlavně se řídíme jeho pokyny, protože nás stále sleduje a vede, abychom se jednoho dne v tomto životě k němu připojili v duchovní říši. Pojďme všichni spolupracovat a posuňme toto velkolepé hnutí Šríly Prabhupády vpřed podle našich vlastních schopností pro potěšení Gurua a Gaurágy.

Bhaktivinóda Thákura také napsal krátkou šlóku o vlivu, který má vaišnava (čistý oddaný Pána) v tomto světě i po smrti:

„Nechápe ten, kdo říká, že vaišnavové umírají, když stále žiješ ve zvuku! Vaišnavové umírají, aby žili, a za života se snaží šířit svaté jméno!“

Vždy ve službě u tvých lotosových nohou,

Malliká Málatí Déví Dásí

KDYŽ GURU ODCHÁZÍ..

Šrí Guru, Krišna kripá Šrí múrti nebo Sambandha dátá. To jsou některé termíny, jakými je znám duchovní mistr. A jejich význam je velice hluboký a věčný. A jestli má být věčný, musí být pochopitelný a uchopitelný kdykoliv a kdekoliv. Neboli nepodléhat kvalitám hmotné přírody a působení času.

Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí Thákura nám ve své eseji „Šrí Čaitanja v jižní Indii“ pomohl pochopit vztah dvou pojmů, kterými je diskutována Guru tattva, a to Samašti Guru jako princip Guru tattvy zosobněný Pánem Balarámou či Nitjánandou Prabhuem, a Vjašti Guru jako specifický konkrétní projev Guru tattvy v podobě duchovního mistra, ke kterému v pozici žáka přistupujeme v náladě Bhagavad gíty 4.34 a získáváme naši specifickou sambandhu (vztah nebo spojení) s Nejvyšším Pánem, divja gjánu (transcendentální poznání) a bhadžan pranálí (instrukce, jak uctívat Pána neboli vykonávat oddanou službu).

Prakata lílá

Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí Thákura k tomu říká: „Guru se projevuje skrze své čisté oddané a také v nich. Čistí oddaní jsou spojenými částmi Gura (Guru tattvy).“ Toto pochopení nám, v pozici žáka, umožňuje se jednou provždy vypořádat s možným dilematem, jak rozumět tomu, že na jednu stranu všechny šástry prohlašují, že duchovní mistr se neliší od Nejvyššího Pána (sákšád dharitvéna samasta šástrair, Gurváštaka 7), ale my zároveň vidíme, že tělo duchovního mistra může projevovat symptomy nemoci, musí jíst a pít atd. atd. V tu chvíli musí žák pochopit, že tyto projevy jsou projevem těla čistého oddaného, skrze kterého jedná Nejvyšší Pán ve svém aspektu Guru tattvy.

Pro žáka začátečníka je jistě mnohem snadnější získávat prospěch ze svého věčného vztahu se svým duchovním mistrem ve stádiu, kdy duchovní mistr projevuje svou „prakata lílu“, tedy když je fyzicky přítomný a my, jako žáci, se můžeme dotazovat, naslouchat,

prokazovat službu tělu duchovního mistra (vapuh) a získávat přímé vedení duchovního mistra. Každý upřímný a vážný žák by tuto fázi jistě neměl zanedbávat a měl by se snažit v této fázi udělat velmi podstatný duchovní pokrok směrem ke stálosti v oddané službě a velice hlubokému poznání šástry. Pokud jsme v tomto ohledu laxní a nepozorní, riskujeme mnoho pro zdravý vývoj naší duchovní praxe a možnosti získat skutečný duchovní prospěch v situaci, kdy duchovní mistr odejde z naší hmotné vize a vstoupí do samádhi.

Nálada odloučení

Co se v takové chvíli ve skutečnosti stane? Opustil nás duchovní mistr, přestal být naším spojením s Nejvyšším Pánem, odebral nám svou milost, svá požehnání? S ohledem na již výše zmíněnou věčnost povahy našeho vztahu s duchovním mistrem, žádnou z těchto pochyb nemůžeme přijmout. V tuto chvíli stojí žák před velkou zkouškou hloubky pochopení svého vztahu s duchovním mistrem. Upřímný

Kadamba Kánana Svámí se svým duchovním učitelem Džajádvaitou Svámím

žák se v této situaci ptá: „Jak mohu i nyní pochopit, že můj duchovní mistr je zosobněním milosti Šrí Krišny a mým věčným spojením s Nejvyšším Pánem? Jak se mohu i nyní učít od svého duchovního mistra?“

Šríla Prabhupáda ve 35. kapitole knihy Krišna říká: „Když Krišna odešel se svými přáteli pasáčky a krávy do lesa, gópi se nezúčastnily fyzicky, ale jejich srdce šla s Ním. Tak se mohly těšit z Jeho společnosti prostřednictvím silných pocitů odloučení. Získat tento silný pocit odloučení je učení Pána Čaitanji a jeho přímé učednické posloupnosti Gósvámích. Když nejsme ve fyzickém styku s Krišnou, můžeme se s ním stýkat jako gópi – prostřednictvím pocitů odloučení. Krišnova transcendentální podoba, vlastnosti, zábavy i doprovod jsou s Ním totožné. Existuje devět způsobů oddané služby. Oddaná služba Krišnovi s pocitu odloučení povyšuje oddaného na nejvyšší úroveň dokonalosti, na úroveň gópi.“

Vipralambha

Dle Šríly Rúpy Gósvámího existují čtyři základní druhy pocitu odlou-

čení: púrva-rága (prvotní přitažlivost nebo zamilování se), mána (láskyplná žárlivost), préma vaičittija (pocit odloučení i v době fyzické přítomnosti, jako například v zábavě u Préma saróvaru) a prabhása (odloučení zažívané v době fyzické nepřítomnosti Pána).

Dle Šríly Bhaktisiddhánty Sarasvatího je jediným legitimním druhem vipralambhy (odloučení), který může zažívat sádha, který se ještě nesetkal fyzicky s Pánem Krišnou, pouze púrva-rága, neboli pocit vznikající přitažlivostí, připoutaností či zamilovaností do Nejvyššího Pána. Tento druh pocitu odloučení je na stupnici intenzity prožitku jako první a tři následná stádia tento prožitek odloučení mnohonásobně zintenzivňují. Sádha si však nemůže tyto pocity vůči Pánu uzurpovat pouhou svou představivostí. To by bylo velice nezralé a vypovídalo by to pouze o mechanickém, nedynamickém a umělém přístupu k oddané službě.

Opětné setkání

Jak se to ale týká naší úvahy o odchodu duchovního mistra mimo dostupnost našeho fyzického vnímání? Týká se jí to velice přímo. Svým odchodem dává duchovní mistr svému upřímně milujícímu žákovi možnost přímo zažívat ten nejsilnější pocit odloučení, tedy sudúra prabhása neboli odloučení, které zažívají gópi, když Akrúra odveze Krišnu do Mathury a gópi nevědí, jestli Krišnu ještě někdy uvidí. V žhnoucím ohni takto intenzivního pocitu odloučení roztaje i srdce ze železa a žák může v okamžiku okusit nejvyšší úroveň oddanosti, které vyjevují gópi ve své lásce ke Šrí Krišnovi tak, jak jsou popsány na stránkách Šrímad Bhágavatamu. A stejně jako gópi nebude takový žák již po zbytek života toužit po

ničím jiném než se znovu moci setkat se svým duchovním mistrem a prostřednictvím služby jemu uctívat Nejvyššího Pána a sloužit Mu pod jeho laskavým vedením (C.c., Madhja 22.25 – táté krišna bhadžé karé gurura sévana).

Důvěrná společnost

Šríla Višvanáth Čakravartí Thákura vysvětluje rozbořem slova viraha (odloučení) důvěrnou pravdu o duchovní povaze pocitu odloučení. Vysvětluje, že předpona vi reprezentuje višéša rúpu neboli speciální podobu. Speciální podobu čeho? Slovo raha reprezentuje rahasja milana neboli důvěrná společnost. Slovo viraha tak ve skutečnosti znamená SPECIÁLNÍ DRUH DŮVĚRNÉ SPOLEČNOSTI.

V tomto ohledu se tedy žákovi nabízí možnost přijmout fyzický odchod duchovního mistra jako projev té nejspeciálnější milosti, v podobě příležitosti prožít ten nejintenzivnější pocit vipralambha bhávy (emoce odloučení) a zároveň v nitru svého srdce zažívat virahu neboli velice speciální druh společnosti svého duchovního mistra. Uvědomění si, že duchovní mistr obětoval svou fyzickou přítomnost v životě žáka takovému projevu milosti, vyžadující tu nejvyšší oběť, jistě zaváže srdce žáka věčnou a nikdy neutuňhající vděčností, projevenou věrným následováním pokynů a učení duchovního mistra.

Použitá literatura: kromě knih Šríly Prabhupády díla Rúpy Gósvámího *Bhakti Rasámrita Sindhu* (přeložil Bhánu Svámí) a *Udždžvala Nílamani* (přeložil Kušakratha prabhu a vydal Rasbihari Lal & sons) a *komentáře Višvanátha Čakravartího Thákura nazvané Sárártha daršini tika* (přeložil Bhánu Svámí) ☸

NOVÉ KŘOUPÁNÍ OD DAMODARY S KYSANÝM ZELÍM

www.damodara.cz

NOVINKA

Šplhal jsem na horu, a teď jsem na vrcholu
 bylo to nasazení, krok za krokem
 nemůžu dál být normálním člověkem
 složil jsem totiž sliby před Bohem
 Svět už není můj, abych si ho užíval
 nikdy ani nebyl, jen jsem si to myslíval
 Vstoupil jsem do stavu odříkání
 Svět mě ale z kola ven nevyhání
 Pořád jsem tu
 Co jsem neslyšel a neviděl - světský chtíč, chamtivost,
 závist a úklady, bláznivou zběsilost?
 Kde bezohledné muže a nádherné ženy
 polykají planoucí ohně plameny
 Což mě se to snad netýká?
 Někdy, ale ne tak, abych se vzdal,
 mám kam jít, a tak jdu dál
 cestou tam, kde je můj Pán
 dát slibu smysl je to, co dělám
 Krišno, kde jsi?
 Zpívám Tvé Jméno a čtu Bhágavatam
 Šrí Rúpovi přitom skládám pranám
 Kdysi jsem odešel z rodného domu
 a zpíval jsem si písničku k tomu:
 „Jsem jenom cizinec, pořád se potloukám
 jsem jenom hledač, něco chci najít sám“
 A co stalo se pak.....
 Kdo jsem teď?
 Člen hnutí - opravdu?
 Prabhupádův muž - ano, to jsem!
 Muž Pána Čaitanji - ano, to jsem!
 Člen ISKCONu? - jak se to vezme
 Jsem majetek svého duchovního učitele
 Ano, a k tomu se s hrdostí hlásím

Tradice, jestli jsem se stal součástí?
 Tak to nevím přesně, co znamená
 Chci plnit své sliby, chci zdolat svou horu
 to je, co hodí se k cizinci tomu
 Svět vezdejší není mi domovem
 jen tady a teď ještě pořád v něm jsem
 v jeskyni se neschovávám
 s každým do řeči se dávám
 Ó Gouro Natarádži, králi všech tanečníků
 Ó Brindábone Natabaro, nejlepší z tanečníků
 tančíš mi na jazyku, tančíš mi v srdci, tančíš mi v životě
 hledám Tě
 Věk Šrí Krišny Čaitanji teď právě probíhá
 plnit Jeho misi smysl životu dá
 vše, co jsem udělal, a vše, co jsem byl
 dosáhl jsem málo, můj čas se naplnil
 Ach, drazí vaišnavové, dejte prosím požehnání
 být tak svatý muž, to je moje přání
 Úžasnou milost Šrí Čaitanji hluboce si vychutnávat
 a přitom sloužit - můžu taky něco dávat?
 Má mysl jen naříká, jak těžké to je.
 Ale Pane, tento slabý syn Kali-jugy, jemuž vůle chybí
 fantastickým obzorům Tvoji slávy se diví
 dokonce i na mě už působí
 Milý Krišno, chci Tě znát víc, dělat pro Tebe víc
 co jiného by mě mělo bavit?
 Milý Šrí Krišno Čaitanjo, na Tvých pokynech závisím
 a na Tvé milosti - ve všem, nač nestačím
 jen čistá bhakti, v nic jiného nevěřím
 kéž tedy nikdy se neztratím
 Lásku k Bohu mi dej, prosím!

Přeložil Punja Pálaka dás ॐ

UŽ TO NEBUDE TAKOVÁ LEGRACE!

Měl jsem to štěstí, že jsem byl poslední dva roky služebníkem Mahárádže. Poprvé jsem Mahárádže potkal v roce 2011, kdy přijel do Slovinska na festival Svatého jména. V té době mi bylo deset let. Nedávno jsem našel nějaké fotky z toho festivalu a ukázal jsem je Mahárádžovi. Když se na ně podíval, tak říkal: „Já jsem si vůbec neuvědomoval, že jsi byl tak malý kluk, když jsem tě viděl poprvé.“

S Mahárádžem jsem ale poprvé mluvil až o osm let později, i když jsem se pro něj celou dobu snažil hrát velice nadšeně na mridangu. Často jezdil do Slovinska na Džanmáštamí a v roce 2019 opět přijel na oslavu Džanmáštamí. Byl to třídní festival, protože ten rok připadlo Džanmáštamí na pátek. A to Džanmáštamí jsem hrál na mridangu asi čtyři hodiny v jeho kirtanu, byl to „šílený“ kirtan. Skoro jsem si zlomil ruku.

A pak byla přednáška před nedělní hostinou a Mahárádž si během ní začal ze mě utahovat. V jednu chvíli řekl: „Ty máš tak krásné zuby, ale ve stáří budou všechny pryč.“ A začal to předvádět. A potom začal vyprávět, jak dělal všechny ty bláznivé příběhy z mládí, jak chodil třeba do hospody a tam byla lahev, která na sobě měla etiketu s hadem a lidskou lebkou. A pak se otočil na mě a řekl: „Jestli chceš zažít

něco hodně bláznivého, tak přijď po přednášce za mnou.“

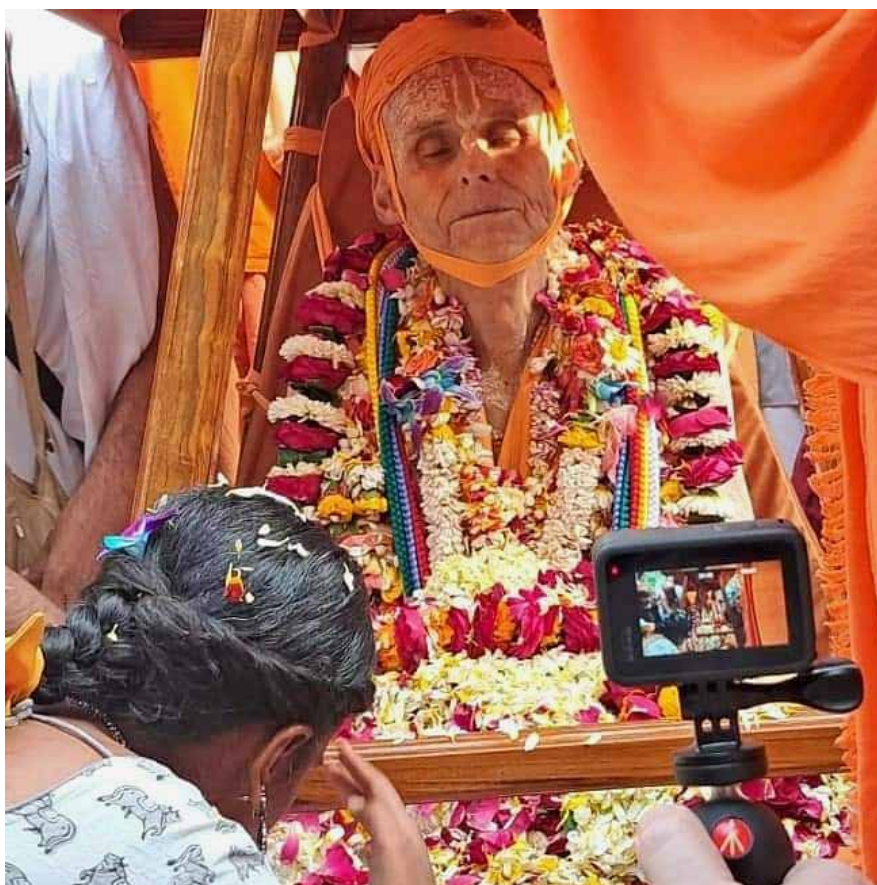
Jenom zavolej

Můj dobrý přítel, možná, že ho někteří z vás znáte, Džagannáth Súta prabhu, Mahárádžův první žák ve Slovinsku, mě po přednášce zavedl k Mahárádžovi do pokoje. A Mahárádž měl v pokoji skupinku bulharských oddaných a každého se ptal, co dělají, jakou mají službu. A nakonec došlo na mě. A já jsem řekl, že jsem právě dodělal střední školu a že si dávám od školy rok přestávku a vlastně ani nevím, co budu ten rok dělat. A on mi řekl: „Proč se mnou nepojeďš do New Yorku?“

„A co tam budu dělat?“ zeptal jsem se. „Budeš můj osobní služebník.“ Tak jsem řekl: „OK. Jen se ještě musím nejdřív zeptat svého otce.“ A samozřejmě, že mi to dovolil.

A Mahárádž hned začal zajišťovat letenky ze Slovinska do New Yorku a já jsem s ním pak v říjnu letěl do New Yorku a hned nám to spolu „sedlo“. Tam jsme strávili měsíc a pak mi Mahárádž řekl: „Jestli si to budeš chtít ještě někdy zopakovat, tak mi jenom zavolej.“ Po dvou týdnech doma jsem mu zavolaal a on řekl: „OK, můžeme se znovu vidět na Rádháděš Mellows.“

Takže v lednu 2020 jsem s ním zase začal cestovat. Jeli jsme do

Švédska, do Londýna a potom znovu do New Yorku. A pak začal covid. On chtěl jet do Jižní Afriky na každoroční zdravotní prohlídku, a tak tam odletěl trochu dřív, než bylo v plánu. A já si potřeboval vyřídit pro Jižní Afriku víza, a tak jsem letěl do Vídně. A když jsem tam dorazil, hranice do Jižní Afriky se zavřely. Takže jsme byli odloučení a trvalo to celý rok.

Chci, abys zůstal se mnou

V té době mě rodiče začali tlačit k tomu, abych začal zase chodit do školy. Říkali mi: „Už nebudeš cestovat jako dřív. Teď to bude nová norma – budeme pod lockdownem navždy. Raději jdi do školy, dostuduješ a pak si budeš dělat, co chceš.“ Mně se tedy do školy vůbec nechtělo, ale vypadalo to tak, že to tak dopadne. Zapsal jsem se na univerzitu, chodil jsem tam dva dny a pak jsem zavolał Mahárádžovi, abych mu

řekl, že tohle nemůžu dělat. Nedomákal jsem si představit, že budu do školy chodit pět let. A zeptal jsem se ho, jestli je nějaká šance, že bych s ním zase mohl cestovat. A on mi řekl: „Můj současný služebník bude se mnou do března 2021 a tak, když už nebude služebníkem, tak bychom mohli společně navázat.“

Měl jsem obrovské štěstí, že s těmi ostatními služebníky to moc nefungovalo. A tak jsem se 2. března 2021 opět k Mahárádžovi připojil a zůstal jsem s ním až do konce. Když se dozvěděl o tom, že se mu vrátila rakovina, zavolał si mě k sobě a řekl: „Chci tě teď požádat, abys zůstal se mnou.“ A já řekl: „Samozřejmě, Mahárádži, to není vůbec otázka, že bych odešel.“ A on řekl: „Ale už to nebude taková legrace, jako to bylo dosud.“ A já jsem řekl: „Ty jsi mi dal tolik krásných zážitků, že je teď zase řada na mně, abych ti to oplatil.“

Poslední měsíc v podstatě volal pořád jenom mě. Většinou ležel na posteli. Pořídili jsme mu takový zvoneček, že zmáčkne „čudlík“ a začalo to zvonit. Poslední tři dny jsem vůbec nespál. Vypadalo to tak, že jsem si zkusil lehnout, a jakmile jsem se natáhl, zazvonil zvonek. A já šel do Mahárádžova pokoje a udělal vše, co chtěl, abych udělal. Pak jsem se vrátil, opět se natáhl na postel a zvonek zazvonil znovu. A to se stalo třeba dvacetkrát po sobě. A Džagannátha Sůta se na mě díval a říkal: „Jenom když se na tebe podívám, tak jsem v takovém stresu, že si musím jít lehnout a spát šest hodin.“

Dokonalý odchod

Čtyři hodiny před opuštěním těla si mě zavolał a řekl: „Stroj.“ To znamenalo, abych zase pustil na jeho iPadu Prabhupádovy kirtany. V tu dobu už tam byl i BB Góvinda Svámí, který zpíval poslední kirtan, a my jsme se trochu báli, že Mahárádž to bude chtít zastavit, ale dovolil nám dál dělat kirtan.

A potom mu dal Kéšava Mahárádž znovu do rukou džapu a on už si ji tentokrát nechal v ruce.

Já jsem zhruba hodinu nebo hodinu a půl předtím, než opustil tělo, dělal púdžu a on měl oči upřené na Girirádže. A jakmile jsem dokončil púdžu, tak se otočil na záda, otevřel velice do široka oči. Kirtan začal být hlasitější a intenzivnější, a asi dvacet minut poté Mahárádž opustil tělo.

Podle mého názoru to byl dokonalý odchod. Skutečně nám ukázał, jak se to má udělat. A Džajádvaita Svámí se smál od ucha k uchu, když sledovał, jak jeho žák odchází...

Nitái Pada Kamala byl osobním služebníkem Kadamby Kánany Svámího, pochází z 2. generace oddaných ze Slovinska. 🙏

COKOLIV PRO KRIŠŇU!

Ovoce lásky k Bohu, které rozdává Šrí Čaitanja Maháprabhu, je velká omamná látka. Jinými slovy to probouzí něco na emocionální úrovni. Není to jen zajímavá nauka, která zaměstnává intelekt, ale také se do toho zapojí srdce. A my si toho užíváme. A někdy až do takového bodu, že se to stane spontánním.

Vpominám si, jak jsem s sebou vzal oddaného z Německa, který byl velice stydlivý a vždy stál vzadu, na den zjevení Pána Nitjánandy do Kapského Města v Jižní Africe. Měli jsme pěkný kirtan a všichni tančili. A najednou tenhle stydlivý německý oddaný byl, jako kdyby ho posedl duch. Úplně se proměnil a začal divoce tančit. Udělal to, že vytvořil hada, všichni měli ruce na ramenou a on tančil vepředu. A on vedl ty Afričany (smích). Něco se tam stalo. Něco vytrysklo ze srdce. Něco, co se dostalo za korekci myslí.

Většinou, když v nás vyvstanou podobné pocity

a chce se nám skákat, tak si myslíme: „Tohle já dělat nebudu, protože všichni se na mě budou dívat.“ To znamená, že takhle vnitřně korigujeme svoje činy. Intelligence převezme vládu a ty city potlačí. Ale v tomto případě z něho city vytryskly ven a on se dostal na spontánní úroveň. Zapomněl na všechno. Zapomněl na to, kdo je – velice dobře vzdělaný, stydlivý, německý chlapec, který divoce vedl Afričany v nějakém transcendentálním druhu tance.

Tak to je to, co je tady popsáno. Ovoce lásky k Bohu, které Šrí Čaitanja Maháprabhu rozdává, je tak omamné, že každý, kdo ho sní, okamžitě zešílí a zpívá, tančí, směje se a užívá si to. A později se tento oddaný zase stal normálním. Ale stále s velkou radostí vzpomínal na tento zvláštní den zjevení Pána Nitjánandy. Každý má někdy takové okamžiky. Vzpomínám si, jak jsme měli jednu Ratha játru v Berlíně. Byl tam Džajapatáká Mahárádž, ještě v plném zdraví. A taky tam byl Bhaktimárga Svámí. On je opravdový tanečník. Tak tam začal soutěžit v tanci se Šačinandanou Svámím. A oni točili rukama dokola a napodobovali tak kola na voze.

Byl tam v tu dobu Paramgati z Francie, který úplně zdivočel a každého strkal do kirtanu, a Kavičandra Mahárádža začal divoce tančit. Já už jsem nemohl stát opodál. Viděl jsem jednu fotku z té Ratha játry. A v jeden moment byli všichni nad zemí! Vždycky je na Ratha játre pár lidí, kteří stojí jako stromy, ale ne na této Ratha játre. Všechny stromy také tančily. Tak to je duchovní svět. Tančící stromy.

Ano! Tak to je sankírtanové hnutí Šrí Čaitanji Maháprahua. Takhle nás smete a budeme velice radostní. Zapomeneme sami na sebe. A děláme věci, o kterých jsme si ani nikdy nedokázali představit, že budeme dělat. Když Šrí Čaitanja Maháprabhu vnímá a vidí, jak oddaní zpívají, tančí a smějí se, někteří se začnou válet po zemi a začnou vydávat zvláštní zvuky, tak potom se usmívá s velkým potěšením.

Otázka: Mahárádž mluvil o té sebekorekci myslí. Jak ji v tom zastavit?

Vidíme, že když sloužíme Krišnovi, když dáme celý svůj život pro potěšení Krišny, tak potom se to stane tím, co je správné. A potom už se nestaráme, co si lidé myslí, že je správné, a co si myslí, že je nesprávné. Cokoliv Krišna říká, že je správné, je správné. A to je to, co budeme dělat. Čistí oddaní jsou transcendentální k názoru veřejnosti. Samozřejmě, pokud jde o chrám a když jde o věci v zájmu ISKCONu, potom můžeme být někdy diplomatičtí, ale na osobní úrovni: „Krišna! Krišna!“

Šríla Prabhupáda si vždy vybral Krišnu. A někdy měl velice úžasné nápady. Tak jako v Chicagu mají letiště O'Hare. A Prabhupáda řekl Mukundovi: „Běž

za ředitelem letiště a požádej ho, aby to změnili na letiště Haré Krišna.”

Taková transcendentální vize. Kdokoliv jiný by řekl: „Jé, to nedává smysl.“ Ale Prabhupád byl připravený. Připravený to zkusit. Cokoliv pro Krišnu. On se nestaral o názor veřejnosti. Když byl Prabhupáda v televizi, byl úplně relaxovaný. Když jsme my v televizi, tak se trochu potíme. Kamery máme přímo v obličeji. Miliony lidí se na vás právě dívá. Ale Prabhupád byl

úplně... on se nestaral o miliony lidí. Jemu záleželo na potěšení Krišny.

Věděl, že pokud já potěším Krišnu, tak potom jsem dal těmto milionům lidí to nejlepší. Nemusím se obávat toho, jak potěším lidi. Takže nakonec, všechna tahle korekce našich myslí, našich pocitů se děje proto, že chceme potěšit lidi. A když chceme potěšit Krišnu, tak už to není.

C.c., *Ádi 9.49-50 v Lužcích*, 19. 12. 2021 🙏

PRAŽSKÁ RATHAYATRA 2023

Šestnáctý ročník festivalu Rathayatra v Praze je před námi! Ze všech pozvaných hostů máme zatím potvrzenou účast HG Bhadry Prabhu z Alačuy.

Bhadra Prabhu navíc souhlasil, že zůstane v Čechách déle, a pro všechny zájemce s námi podnikne Vraja Mandal Parikramu (pouť po svatých místech Vrindávanu).

Tímto tedy oznamujeme, že od 4. - 7. července nás na farmě Krišnúv Dvůr HG Bhadra Prabhu provede v podobě semináře dvanácti vrindávanskými lesy a zábavami Pána Krišny.

Více info se dozvíte na Facebook stránkách farmy Krišnúv Dvůr a Harinám Mandiru.

Bhadra Prabhu (Alačua, Florida, USA) se připojil k hnutí v roce 1978, je žákem Satsvarúpy Mahárádže, posledních 36 let spoluorganizuje Vraja Mandal parikramy ve Vrindávanu během Kártiku. Na Floridě patří do týmu festivalu Rathayatra, který během roku pořádá OSM RY festivalů! Je nadšeným kazatelem a kirtanijou a velmi pěkným vaišnavou s laskavým srdcem.

Vychoval tři úžasné vaišnavy – syna Višvambharu, kirtaniju z legendárních Májápuris, a dcery Gangu Déví, tanečnici a učitelku tance Odissi, a Jamunu Déví, která je také velmi talentovaná a umělecky založená. Všichni jsou stále zapojeni v kázání.

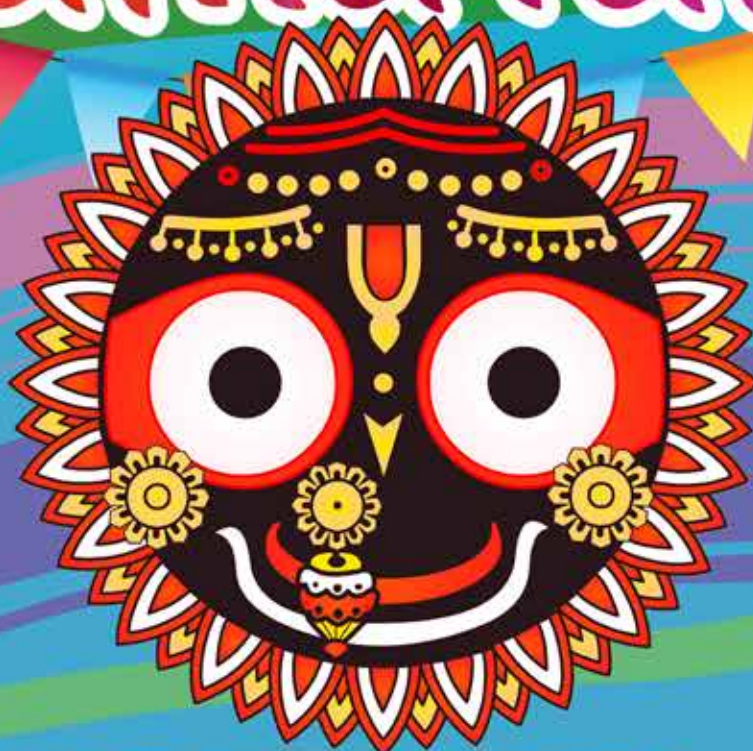
Rádhiká Sundarí déví dáší 🙏

WWW.RATHA-YATRA.CZ

Ratha Yatra

VSTUP
ZDARMA

FESTIVAL
RADOSTI

2
07
2023
NEDELE

Festival vozů

PRŮVOD od 12 hod.

KULTURNÍ PROGRAM od 15 hod.

Náměstí Republiky, Praha 1

Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

Zakladatel-áčárja Šrí Šrimad A.Č. Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda

Šástra Dána v roce 2023

Tento rok jsou na řadě následující okresy: 1. Znojmo, 2. Děčín, 3. Česká Lípa, 4. Liberec a 5. Jablonec nad Nisou. Z nich je znojemský okres skoro dvojnásobný oproti průměrným okresům, a to počtem obcí i obyvatel.

Do prvních vesnic jsme vyjeli s knihami Šríly Prabhupády (a knihami jeho žáků) již na konci března, a začali jsme Znojmem, jelikož tam

už nebyl sníh. Na výjezd jsme si opět připravili vše potřebné – seznamy obcí, adresy a otevírací doby obecních knihoven, škol, domovů důchodců, obecních úřadů atd.

Tento rok opět plánujeme doručit transcendentální literaturu do téměř pěti set obcí a k tomu do více než čtyř set čekáren veřejných institucí, kde si lidé mohou zkrátit čas čekání na služby (kadeřnictví, salony, čekárny Policie, atd.) přečtením knih BBT.

Jinak z celé republiky zbyvá rozdat knihy už jen do 25 okresů, a závisíme na těch několika málo podporovatelích, kterým tímto moc a moc děkujeme. Jsme vděční za každou knihu, kterou můžeme od BBT nakoupit a umístit, a kdokoli by se chtěl zapojit, info je na webu www.sastradana.cz.

Prabhupádovy knihy jsou jako transcendentální drahokamy a my bychom se jimi měli ozdobit. Chtěl bych tedy každého povzbudit, aby přispíval, jak je to jen možné, na program Šástra Dána, ať v podobě věnování těžce vydělaného bohatství, aby se knihy mohly nakoupit a věnovat knihovnám, nebo osobním zapojením se darováním knih přátelům nebo institucím, jako jsou školy a knihovny, ale prosím snažte se zapojit, jak je to jen možné, a když to budete dělat, dostanete plné požehnání Šríly Prabhupády.

Hari Šauri dás

Knihy Šríly Prabhupády obsahují poznání, které potřebujeme ke zdokonalení našich životů a k vyřešení světových problémů. Proto Šríla Prabhupáda považoval šíření svých knih za tu nejdůležitější činnost. Kdokoli z vás, kdo přispěl na tento úžasný program, Šástra Dánu, dává dar tohoto poznání, dar písem lidem, kteří by je jinak nedostali. Podporuji vás v tom, abyste dál pomáhali tomuto programu, jak jen můžete. A pokud jste se nepřidali k tomuto programu, prosím vás, abyste to udělali. Jak ti, kdo takto dostanou

knihy, tak ti, kdo nějak přispějí k tomuto snažení, nesmírně získají.

Girirádža Svámí

Šríla Prabhupáda jednou řekl, že bychom si měli namáhat mozek, jak distribuovat víc a víc jeho knih. Šástra Dána je velmi pěkný způsob, jak to dělat. Lidé chodí na různá místa, jako jsou kavárny, nemocnice, apod., a Šástra Dána tato místa zaplňuje. Lidé zde čekají a zatím mohou číst Prabhupádovy knihy. Vidíme, jak díky tomuto programu lidé přicházejí do našich chrámů a dokonce se stávají oddanými. Je to tedy velmi velmi prospěšná činnost a já doufám, že se bude rozrůstat po světě víc a víc.

Vidžaj dás 🙏

Ratha Yátra

Pátek 26. 5. 2023

Moravské nám. 611/6 Brno
(u Jošta)

po 15 letech
opět
v Brně!!!

Program festivalu:

• Vstupné zdarma •

Speciální host: HH Džanánanda
Gosvámí Maharádž

14:00-16:00

Slavnostní průvod městem
směr: od Jošta k hlavnímu nádraží a zpět

17:00-17:30

Kírtan (tradiční hudební vystoupení)

17:30-18:00

Proslov k festivalu

18:00-19:30

Kírtan (tradiční hudební vystoupení)

Drazí oddaní, mám velikou radost, že vám mohu oznámit tuto radostnou novinu. **Kromě již tradičního festivalu v Praze, letos bude RY také v Brně** (tzn., že letos budou v ČR festivaly dva). Všichni jste srdečně zváni. Moc rád Vás všechny uvidím. Festivalu se zúčastní Džanánanda Mahárádža a v sobotu s ním bude pravděpodobně program na Nava Gókule a v neděli nedělní hostina v Gopálu v Brně. Takže pokud je to jen trošku možné, vezměte si prosím v pátek volno a na víkend zůstaňte s námi v Brně. Pro ubytování se obraťte na mě.

První veřejná RY se konala roku 2007 právě v Brně. Uctívala se Božstva, která měl a stále má v péči bhakta Leoš. Festival tehdy pořádalo sdružení Rádhá Raman, Lílá Purušóttam prabhu, Vrindávan Prijá mátádží, bhakta Jarek

a další. Tehdy se zúčastnil i Smita-Kríšna Mahárádža. V roce 2008 se zde festival odehrál ještě jednou.

Rathayatra se tedy vrací do Brna po patnácti letech!!!

Velké díky patří Nílovi Mádhavovi prabhuovi, který svůj život zasvětil festivalu Rathayatra. Je výjimečným oddaným Pána Džagannátha a díky jeho milosti a nezištné podpoře bude možné festival uskutečnit.

Šríla Prabhupáda RY miloval, v červenci roku 1973 v Londýně zpíval, tančil a skákal vysoko do vzduchu v duchovní extázi po celou dobu průvodu, která trvala více než hodinu!!! V Prabhupádově lílámritě od Satsvarúpy Mahárádže, v 6. kapitole, je to barvitě vylíčeno.

Sudurdžaja: Prabhupáda nás opravdu překvapil. V ruce držel

hůl na opírání, ale při tanci ji zvedal do výšky.

Tento nanejvýš transcendentální festival je vyvrcholením kazatelského úsilí následovníků Šrí Čaitanji Maháprabhua a je klenotem Jeho sankírtanového hnutí. Tak, jako je tanec rása nejblaženější láskyplnou výměnou v Kříšna líle, tak je tento festival RY nejblaženější částí Čaitanji líly, což překrásně popisuje C.c. Madhja, kapitola 13.

Pokud je někdo naším úsilím inspirován a rád by přispěl finančně, surovinami nebo službou, neváhejte mě prosím kontaktovat, budeme Vám velmi vděční. Číslo účtu neziskové organizace Prabhupád bhavan (RY): 268970884/0300.

*Děkuji, Váš služebník
Kamalápati dás, tel. 732651018,
kamalapatidg@gmail.com ☎*

Drahý Kadambo Kánano Mahárádži!

Přijměte prosím mé uctivé poklony. Všechna sláva Šrílovi Prabhupádovi!

Budete nám chybět a bude se nám stýskat po Vaší transcendentální společnosti. Od začátku mého duchovního života jste mě provázel svými častými návštěvami pražského chrámu na Zličíně. Jste Mahárádž mého duchovního „dětství“. Tak jsme se na Vás vždycky těšili! Vy sám jste se tenkrát na jedné z lekcí zmiňoval, jak pro Vás, za Vašeho mládí, byly návštěvy sannjásích velkou inspirací, a postupně jste rozvíjel touhu být jako oni. Byl jste pro nás takovým prototypem cestujícího kazatele, sannjásího, který dal vše Krišnovi a slouží vždy a pouze s plným nasazením. Miloval jsem Vaše kirtany (asi jako každý) a asi ještě více jsem hltal Vaše přednášky. Neskutečně jste nás inspiroval do intenzivního odevzdání se Krišnovi a Jeho misi.

Mnohokrát jsem mohl překládat Vaše přednášky, a třebaže moje slovní zásoba poněkud kolísala, dokonce jste mě pochválil, že se Vám líbí můj překlad – že prý mám dobrou paměť. Tenkrát nevím, ale dnes to už určitě není pravda. Každopádně jsem se cítil poctěn. Měl jsem také možnost strávit nějaký čas u Vás na daršanech s různými oddanými. Většinou se sankírtan oddanými, Vašimi žáky, se kterými jsme společně jezdili na travelling sankírtan. Vedl jste nás k pohroužení se do šíření milosti. Používal jste příklad Pána Nitjánandy, který v opojení Krišnovým svatým jménem neustále rozdával milost tohoto svatého jména druhým.

Pokud Váš žák přemýšlel, že by již službu distribuce knih možná brzy

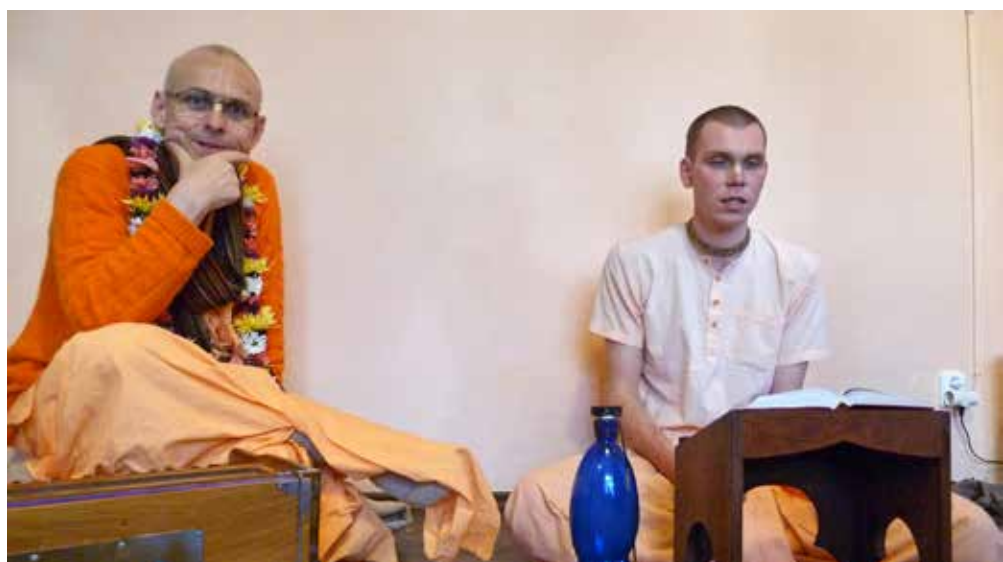
ukončil a vyměnil za jinou – snažil jste se ho inspirovat, aby vydržel alespoň pět let. To mu mělo dát solidní základ do další fáze života v oddané službě. Zdůrazňoval jste dobrou sádhanu a pozorné pronášení svatých jmen. Pamatuji si, jak jste nás jednu neděli během Prabhupádova maratonu (tuším v roce 2006) inspiroval, že bychom mohli nějaké knížky rozdat už v neděli, než začne další týden, a tak mít něco rozdáno s předstihem. A o pár hodin později jsme již stáli na parkovišti u obchodního centra v Hradci Králové a po osmé hodině večer tam skládali knihy do rukou podmiňených duší. Čerpali jsme z Vašich slov a některé přednášky jsme si přehrávali znovu a znovu.

Občas jste se zmínil, jak oceňujete jednoduchost českých oddaných, a líbilo se Vám, že naši brahmačáři žijí s třemi banánovými boxy. Říkal jste, že pokud vydržíme žít takto „z banánového boxu“, bude všechno v pořádku. Jindy na veřejném programu (možná to byla dokonce Góvardhana Púdžá) v kulturním středisku „Průhon“ jste ve své přednášce mluvil o jedovatých hadech, kteří mohou být mezi námi, a velice intenzivně jste vyslovoval

sykavky, zvláště ve slově ssssnake-ssss. A k překvapení všech se ke konci přednášky začal projevovat jeden z hostů a velice neslušně Vás vyzýval a pak řekl, že on je ten had, o kterém jste mluvil. A Vy jste to v klidu komentoval ve smyslu „Yes, I can see that“. Dokonce Vám vyhrožoval, že Vás zbije, ale byl jste k hadovi milostivý. Oddaní ho měli pod kontrolou, aby Vám nic neudělal. Ale hlavně, každý byl překvapený, jak jste to mohl vědět, že tam ta zmije jedovatá sedí mezi posluchači?

Neměl jsem příliš mnoho vaší osobní společnosti, ale to, co se mi poštětilo, považuji za velkou milost. Několikrát jste nás později navštívil i v brněnském chrámu a proměnil jej ve Vaikunthu.

Vaše laskavost ke všem a touha každému dát co nejvíce byla očividná. Intenzivně jste cestoval a všude jste s plným nasazením dělal vše pro to, abyste všechny inspiroval být stále lepšími a upřímnějšími oddanými. Ve Vás jsme mohli vidět, co plné nasazení znamená. Co znamená tvrdě pracovat pro Šrílu Prabhupádu. A co znamená být plně pohroužen ve vědomí Krišny. A nakonec jste nám ukázal, jak odejít z tohoto světa beze stopy strachu. Uctívám Vaši

odvahu a uctívám Vaši víru v Krišnu. Uctívám Vaši shovívavost k nám všem, často neohrabaným aspirantům o oddanou službu. Uctívám Vás božský hlas, který byl nepochybně darem Pána Gaurángy. Uctívám Vaši oddanost, Vaši bhakti k Nejvyššímu Pánu. Uctívám Vás, drahý Maharádži. Omluvte moji neschopnost správně využít Vaši společnosti a dovolte mi to napravit a čerpat z Vašich slov a Vašeho příkladu i nadále.

Není nad čím naříkat, přesto jsme mnozí v slzách. Jste tam, kde máte být, tam, kde můžete dále a ještě více sloužit. A věřím, že nás tady nenecháte a budete nám i nadále pomáhat, abychom se i my mohli vrátit zpátky domů. A tam budeme zase společně s Vámi tančit a zpívat a nebude to mít konce.

Ó ctihodný vaišnavo, oddaný Krišny! Ó oceáne milosti, buďte laskavý ke svému služebníkov. Dejte mi stín u vašich lotosových nohou a očistíte mě. Pevně se držím vašich lotosových nohou.

Za Prabhupád Bhavan,

Váš služebník

Sankirtan dás 🙏

*ohé! vaišnaba thákura, dójára ságara, é dásé kóruná kóri'
dijá pada-čhájá, šódhó hé ámája, tómára čarana dhóri*

Letní Haré Krišna tábor

ŠRAVAN KÍRTAN CAMP • 2. až 6. srpna

Farma Nava Gókula

Draží oddaní a přátelé, zveme vás na již čtvrtý ročník letního tábora organizovaného Prabhupád Bhavanem a Nava Gókulou.

Hosté festivalu:

HH Bhakti Vikáša Svámí

HG Manidhara Prabhu + ???

Cena tábora je dobrovolná.

Od každého účastníka však očekáváme účast ve službách a na všech duchovních programech.

Více info a registrace na emailu: krsnaparayani.dg@gmail.com,
nebo navštivte web gokula.cz
nebo bhavan.cz 🙏

Můj nejdražší Gurumahárádži!

Přijmi prosím mé poklony – uctivé, a čím dál uctivější. Snažím se Ti klanět na každém kroku svého bezvýznamného života, snažím se Ti sloužit, těšit Tě... nebo přinejmenším Ti nedělat ostudu...

Je to těžký čas, pro žáka ten nejtěžší. Nejsi tady, a přeci musím říct, že opravdu cítím Tvou přítomnost! Však to víme filozoficky – vztah mezi duchovním učitelem a žákem je věčný, ale hodně jsem se bála, že budu cítit obrovskou prázdnotu. Paradoxně kromě té prázdnoty ale cítím obrovskou plnost! Naplnil jsi nás vskutku až po okraj, a kdo se necítí být zcela naplněn Tvými pokyny a podporou, může se plnit dál!

V posledním dopise jsi mi ohledně vztahu gurua a žáka napsal: „Ano, ten vztah je věčný

a živý, když se snažíme sloužit.“ Služba je to tajemství! Samozřejmě, jak jinak? Stejně jako ke Krišnovi přicházíme skrze službu, přicházíme i k Tobě skrze službu... a Ty nás láskyplně vkládáš do Krišnovy náruče.

Cítím, že teď, když tu nejsi ve svém vapuh, musím být více než kdy předtím vážná, musím už konečně duchovně dospět, vzít plnou zodpovědnost a také se snažit rozdávat tu neskutečnou milost, které se mi dostalo.

Už je to patnáct let, kdy jsi mě tak milostivě přijal za svou žákyni. V Čechách jsi byl pro mne jednoznačná volba, ale musím přiznat, že jsem předtím pronásledovala Šačínandanu Mahárádže! On mě ale nechtěl – to se mu nedívím – a jasnozřivě mě nasměroval na Tebe. A od prvního okamžiku, kdy jsem Tě oslovila, jsem cítila takové bezpečí, útočiště, jako bys mě

vzal pod velké křídlo své milosti. Definitivně Krišnúv aranžmán.

Tolik si mě získávala Tvá lidskost a civilnost, tak odzbrojující. Na prvním oficiálním daršanu ses mě zeptal: „Odkud máš ten americký přízvuk??“ Já odpověděla, že nevím, načež ty jsi hrdě prohlásil: „Já mám ten svůj z filmů!“

Během Rathajátry v roce 2015 jsem tlačila kočárek s malou Varuní a Ty ses u mě zastavil a řekl: „Tak jdu, nahlédnu do kočárku a vidím černé dítě – tak si říkám – to musí být tvoje!“ A milostivě jsi okamžitě sundal z krku svou girlandu a položil ji na kočárek. Růži z té girlandy mám doma dodnes...

Vybavuji si znovu a znovu, jak jsem se ve Tvé přítomnosti cítila nepatrná. Většinou se snažím být hrozně cool a nad věci a jsem přece hrozně chytrá a vzdělaná, ale ve Tvé přítomnosti to vše bylo jen jako nafukování záby. Cítila

jsem se jako blbeček a hrozně se mi to líbilo!

Má asi nejmilejší služba, kterou jsem měla to štěstí dělat, bylo živé překládání Tvých přednášek. Sice jsem byla vždycky strašně nervózní, ale zároveň to byl nektar! Jako čatný - tak pálivé, ale tak sladké. Jedna z nejsladších vzpomínek pro mě

je z loňského roku, kdy jsem překládala Tvou přednášku v chrámu. No a já mluvím hrozně rychle, a tehdy to bylo tak extrémní, že ses nad tím pozastavil a začal jsi parodovat jihoindické drmolety. Podíval ses na mě a řekl jsi, že bych se dobře hodila do jižní Indie. A já byla blažená. Naprosto blažený hlupáček...

Moc mě mrzí, že jsem Tě tolikrát zarmoutila kvůli své slabosti, kvůli svým emočním eskapádám. Tím více si cením toho, že jsi na mě nezanevřel a stále jsi mi prokázal svou milost. Je mi jasné, že jen díky Tvým modlitbám jsem to všechno přežila. Omlouvám se a už se opravdu snažím být vzorná holka!

Jsi tady. A vždy budeš. Pár let si budeme muset vystačit s nahrávkami Tvých kirtanů a lekcí a s knihami, ale jak jsi říkal ve své poslední zprávě - to bude jen chvilka! Co je pár let v porovnání s věčností? Ano, musím se hodně snažit, abych po smrti svého těla nedostala další hmotné tělo. Slibuji, že se snažit budu! Je mi jasné, že má nicotná služba není ničím, ale když k ní přičtu Tvou nekonečnou milost, mám naději, že se opravdu už brzy potkáme na tom největším Krišnově festivalu přímo doma, v duchovním světě!

Tvá věčná služebnice
Kasturí Maňžari dásí 🙏

Vaišnava musí být někdo se srdcem. Vaišnava není jen někdo, kdo pronáší mnoho kol džapy, nebo někdo, kdo zná mnoho slók (veršů šáster), nebo někdo, kdo vždy vstává opravdu brzy, když celý svět ještě spí. To vše je úžasné, ale pokud tato osoba, navzdory všem těmto úžasným vlastnostem, neukazuje srdce a nemá srdce, pak není úplný vaišnava!

Kadamba Kánana Svámí

Zvláštní žádost

Když jsme v přítomnosti duchovního mistra, jsou zde dva aspekty. Jeden je to, co nabízíme duchovnímu mistrovi, a druhý to, co od duchovního mistra dostáváme. Jsme z velké části na té přijímající straně, ale po odchodu duchovního mistra je jádro našeho vztahu to, co nabízíme duchovnímu mistrovi, protože právě tam se znovu silně spojujeme a můžeme cítit, že toto spojení ožívá.

Vyzývám vás, abyste pokračovali v této misi šíření vědomí Krišny. Pomáhejte mi v tomto hnutí a vytvořte prostor pro jednotlivce, aby byli lidmi a vyjadřovali lidskou povahu a zůstali věrní duchovním principům. Pomáhejte mi, ať jsem zde nebo ne, a pokud to budete dělat, budu tam.

Vraťme se k Bohu v tomto životě. O to jde. Pro ty, kteří jsou od přírody silní, prosím neste ostatní. Pro ty, kteří jsou od přírody slabí, prosím, přijměte útočiště u ostatních. Pomáhejte si kolektivně. Nikdo není silný neustále, ale někteří jsou od přírody silnější a mají vést, a jiní následovat. Takže ať je to cokoli, všichni přebíráme role. Tuto roli duchovního vedení mi dal můj duchovní mistr a já se jí snažím přijmout a učinit z ní svůj život. Všichni máte svou roli.

Uvědomte si prosím, jaké úžasné vzácné příležitosti se nabízejí prostřednictvím této učednické posloupnosti. Oddejme se jim se vším všudy. Nenechme se rozptylovat maličkostmi tohoto světa.

Kadamba Kánana Svámí 🙏

S Kadambou Kánanou Mahárádžem navždy!

Každý se do tohoto světa jednoho dne rodí a v jeden den umírá a opouští své tělo jako obnošený kabát, který jednoduše už přestal plnit svou funkci. Když zemře někdo, koho milujeme, v ten okamžik naše srdce pukne žalem a vznikne v něm velká černá dutina. Kterou v případě odchodu duchovního učitele můžeme vyplnit pouze vzpomínáním na jeho pozemské zábavy a službou jeho pokynům. Díky tomu nás náš Guru nikdy neopustí.

Májapur Čandródaja dás

Svého milovaného duchovního učitele jsem poprvé potkal v roce 1999 v pražském chrámu na Zličíně. Vzpomínám si, že Mahárádž zpíval sladký kirtan „Džaj Rádhá Mádhava“ s velmi vážným výrazem ve tváři. Říkal jsem si: „Hmm, to bude velmi

vážná osoba.“ Proto pro mě bylo později velkým překvapením, když jeho přednáška byla plná humoru. Zvedal si svoji šikhu (pramen vlasů na temeni hlavy) nahoru do vertikální polohy a tvrdil, že je mimozemšťan a toto je jeho anténa pro spojení s mateřskou lodí. Dlouho jsem se tak nezasmál.

Využil jsem příležitosti, že tento mladý, zářivý sannjásí jménem Kadamba Kánana Svámí navštívil pražský chrám. Ukázal jsem mu na chodbě chrámu fotografii své graffiti malby Krišny s flétnou, co jsem namaloval na zeď, a poprosil jsem ho, jestli s ním můžu hovořit. Mahárádž souhlasil.

První setkání

Ptal jsem se Mahárádže, jak najít správného duchovního učitele, a další otázky. Nikdy jsem předtím nepotkal tak přátelského a pozitivního staršího vaišnavu (oddaného

Krišny). Cítil jsem se v jeho společnosti velmi dobře, i když jsem v té chvíli nevěděl, že se mým duchovním učitelem stane právě on.

V té době byl Mahárádž pouze sannjásí (mnich v řádu odříkání) a funkci duchovního učitele ještě nezastával. Když mi Dína Vatsala prabhu sdělil v roce 2000, že pravděpodobně začne brzy přijímat žáky, začal jsem o tom přemýšlet. Začal jsem intenzivně poslouchat nahrávky jeho kirtanů a přednášek. V dubnu roku 2001 na festivalu v Simhachalam v Německu mi Šjámánanda prabhu domluvil s Mahárádžem osobní audienci a já jsem ho požádal o duchovní vedení.

Mahárádž souhlasil a řekl, že ještě musíme počkat na oficiální verdikt GBC (řídící organizace Haré Krišna). Daroval jsem Mahárádžovi anglickou verzi příruční Bhagavad gíty. On ji nejprve přijal a pak mi ji daroval zpět s vepsaným textem:

Při prvním zasvěcení v chrámu na Zličíně

„Drahý bhakto Michale, potom, co byl démon Kamsa zabit, obyvatelé Mathury nabídli město Pánu Krišnovi. On však měl už Dváraku, a proto jim Mathuru vrátil. Takže ty jsi mi daroval Bhagavad gítu, ale já už jednu mám. Proto musím tuto Bhagavad gítu darovat. Myslím, že jsi tím nejlepším příjemcem. Někdy ji můžeš číst a vylepšit tak svou angličtinu. To by bylo moc pěkné.“

Tehdy mě jeden starší oddaný varoval, že si mám rozmyslet, jestli raději nepřijmout duchovního učitele, který je přímým žákem Šríly Prabhu-

pády. Taky mě varoval, že nebudu mít starší duchovní bratry. A já si jen pomyslel: „Džaja!“ (hurá)

Hluboký soucit

Moc mě totiž neinspirovalo, jak se člověk musel probojovávat skrz okruh starších žáků, když chtěl mít audienci jiných duchovních učitelů. To, že Mahárádž není přímým žákem, jsem samozřejmě dříve zvažil, ale už si získal moje srdce, a vůbec mi to nevadilo.

Tehdy jsem měl Mahárádže skoro sám pro sebe. Dovolil mi prokazovat mu drobné služby a být v jeho přítomnosti, když trávil čas sám ve svém pokoji pro hosty. Ze svých cest kolem světa mi napsal několik dopisů a inspiroval mě do distribuce Prabhupádových knih, tj. služby, která se stala mou hlavní aktivitou v následujících devíti letech. Vždy zdůrazňoval „rozdávání milosti“. Měl vždy srdce skutečného sankirtan oddaného, který chce s hlubokým soucitem pomáhat trpícím lidem.

Zanedlouho po mně se o Mahárádže začali zajímat taky bhakta Martin (Madhukanta prabhu) a bhakta Pepa (Parama Karuna prabhu). Mahárádž řekl, že nedá zasvěcení

pouze mně, ale že musím počkat, než budou k zasvěcení připraveni také oni. Dá nám prý zasvěcení společně. Tak uplynul čas a na jednu jsme se ocitli v létě 2003 u zasvěcovací ceremonie taky společně s bhaktin Evou (Ananjou dd, maminkou Prán Govindy prabhua). Byla to celkově druhá zasvěcovací ceremonie z celého světa, kde Mahárádž přijímal vlastní žáky.

Ukradené srdce

Mahárádž mi při zasvěcení dal jméno Májápur Čandródaja dása (vyslovil to v bengálštině). Za jeho sedátkem byl tehdy v chrámu obraz z Májápuru a on mě instruoval: „Kdykoliv nebudeš vědět, jak prezentovat vědomí Krišny lidem, tak se jednoduše představ.“ To dělám dodnes, i když možná ne tak, jak by si někteří oddaní představovali.

Od té doby začal Mahárádž Česko navštěvovat pravidelně několikrát do roka a zasvětil mnoho dalších žáků. Dal mi svou milost, péči a lásku, jako bych byl jeho vlastní syn. Tak se stal naším duchovním otcem a ochraňoval nás dokonce, i když byl zbytek světa proti nám.

V průběhu let jsem měl možnost být mnohokrát jeho osobním asis-

tentem, překladatelem a taky organizátorem několika jeho narozeninových oslav. Měl jsem milost jeho osobní společnosti nejen v Česku, ale taky v Holandsku, Belgii, Německu, v Indii a v Jižní Africe. Překládal jsem taky mnoho osobních audiencí pro jiné lidi a jsem vděčný, že jsem zblízka mohl pozorovat jeho zábavy v tomto světě.

Proč měli lidé Mahárádže tak rádi? Jednal s lidmi nezištně, byl velmi osobní, dokázal lidi ocenit a dodávat jim inspiraci a sebevědomí. Kdyby se neobjevil, je pravděpodobné, že bych z hnutí odešel. Někdy hovořil o tom, že duchovní mistr svým jednáním krade srdce svého žáka a žák byl měl svou činností zase krást srdce svého duchovního učitele.

Vzpomínám si, že jsem chtěl rukou smést mravence, a on mě napomenul, že ho mám opatrně smést kusem látky, protože mají příliš jemná těla a ublížil bych jim. Dokázal být přísný a někdy mě káral a utahoval si ze mě. Někdy se ho oddaní ptali: „Proč jsi na Májápuru tak přísný?“ On se jen šibalsky zasmál a řekl: „To je OK, my máme s Májápurem takový vztah. On něco řekne a já ho utru.“

Šríla Prabhupáda vždy názorně zobrazoval vše, co zde popisuje: „Samozřejmě, že oddaný je vždy velmi liberální a tolerantní ke každému, vidí každého jako nedílnou součást Krišny a čistého oddaného Krišny, ale vidí, že kvůli máji dočasně zapomněli na své skutečné postavení. Je vždy velmi chápavý, pokud se ze strany neoddaných objeví nějaké nesrovnalosti, a dokonce i když se někteří oddaní chovají špatně, je vždy velmi tolerantní a chápavý.“ (dopis Šríly Prabhupády, 31. prosince 1972)

Oddaný: Prabhupádo, kdo je největší nepřítel oddaného?

Prabhupáda: On, on sám. Protože je to darebák, je sám sobě největším nepřítelem. Takže se zbav tohoto darebáctví a staneš se svým přítelem. Nikdo není nepřítel. Sám jsi svým nepřítelem. Nikdo není nepřítel.

Ranní procházka, Paříž, 12. července 1974

Když mě káral, cítil jsem, že to dělá s láskou a s dobrými úmysly. Během okamžiku se mnou opět žertoval se širokým úsměvem na tváři a s nadáním skutečného transcendentálního komika.

Transcendentální bojovník

Nyní po jeho odchodu se mi vybavují všechny vzpomínky jako seriál v hlavě. Jak nás učil Bhakti šástri v Májápuru, jak mě vyslal do USA, abych cestoval jako asistent jeho duchovního učitele, jak mi pomáhal ve zlých časech atd. Vše se bohužel do tohoto článku nevejde.

Mahárádž nás učil, že existují dva druhy svatých lidí: 1. prorok (který je neustále pohroužený v meditaci o Krišnovi a minoritní pravidla písemně někdy nepovažuje za důležitá) a 2. kněz (který všechna pravidla a regulace písemně vzorně dodržuje). Mahárádž dokázal být obojím. Je prorokem, který uměl hrát zvnějšku také roli kněze. Moc dobře si byl vědom, že hlavními pravidly je: „Vždy myslet na Krišnu a nikdy na Něj nezapomenout.“ Všechna ostatní pravidla prohlašuje Rúpa Gósvámí za služebníky těchto hlavních pravidel.

Mluvil o tom, že jsme v minulosti v hnutí udělali chybu, že byl na prvním místě projekt (např. chrám), a až

Certifikované kurzy Bhakti šástri & žákovský kurz

**Bhagavad gítá,
Nektar oddanosti,
Nektar pokynů
a Šrí Íšópanišad**

Kurz povede Tirthakara dás, který vyučuje Bhakti šástri více než deset let, například v Indii, Indonésii, Turecku a USA.

Pro více info:
Mob./Whatsapp/Telegram/
Signal: +420 736 147 292
Email: tirthakara@gmail.com
Facebook: Tirthakara
Tomas Klemenc

na druhém místě lidé. On naopak mluvil o tom, že je na prvním místě důležité investovat do lidí. Dokázal to prakticky celým svým životem. Někdy rozdával sám sebe pro ostatní až příliš, následkem toho byl vyčerpaný a nemocný. Měl však vždy až do posledních okamžiků v tomto světě duch transcendentálního bojovníka, který se nikdy nevzdává.

Laskavost

Nyní je mi líto, že jsem se nesnažil více ho potěšit. Proces

bhakti jógy však umožňuje být ve spojení s duchovním učitelem i po jeho fyzickém odchodu prostřednictvím „vání“, tj. služby jeho instrukcím. Vztah s Guruem je věčný. Někdy Mahárádž mluvil o tom, že Guru k nám může promlouvat i skrz jiné bytosti a dávat nám tak rady a pokyny i po jeho fyzickém odchodu.

Přestože fyzicky odešel, cítím, že nás stále sleduje a pomáhá nám z druhé strany. Jeden z jeho hlavních pokynů, které zanechal před svým odchodem, je: „Přeju si, aby moji žáci byli známi pro svou laskavost k ostatním.“ On byl a vždy je a bude totiž sám ztělesněním veškeré laskavosti k ostatním bytostem. Když někdo ostatním ubližoval, hromovým hlasem lva podobným Pánovi Nrisinhovi na takovou osobu strašlivě zařval.

Jsem vděčný, že jsem získal jeho bezpříčinnou milost. Dluh duchovnímu učiteli nemůžeme nikdy splatit, ale je třeba se alespoň pokusit, a on to určitě ocení a bude vždy s námi! 🙏

Detoxikace a ájurvéda

Ájurvéda má velmi propracovaný systém kompletní očisty a detoxikace celého organismu, který se nazývá paňča karma. Jedná se o pět metod, jejichž postupnou aplikací dosahujeme opravdu důkladné očisty a omlazení organismu.

Jedná se o **basti** (olej nebo bylinný odvar do střev pro odstranění nadbytečné váty), **viróčana** (vyvolaný průjem, který odstraňuje nadměrnou pittu), **vamana** (vyvolané zvracení, které odstraňuje nadměrnou kaphu), **nasja** (aplikace oleje do nosu pro očistu hlavy a dutin) a **rakta mókša** (pouštění žilou pomocí pijavic). Tyto metody však vyžadují opravdu odborný přístup a je pro ně nezbytný skutečný klid. Nelze je aplikovat za běžného denního režimu, kdy chodíme do práce, máme praktickou službu, staráme se o malé děti atd.

Očistná kúra

Proto tady jen pro informaci stručně shrnuji, co taková očista zahrnuje, a dále se budeme zabývat jemnějšími, i když ne tak důkladnými metodami očisty, založenými na ájurvédských postupech a principech, i když zahrnují třeba i využití našich tradičních bylin. Tyto metody se dají praktikovat za běžného fungování, i když je určitě vhodné si v tu dobu dopřát víc odpočinku než obvykle. A určitě nedoporučuji si takovou očistu naplánovat na období zvýšené zátěže.

V našich podmínkách je pro vhodnou očistu, doporučenou zejména na jaře a na podzim,

dobré na alespoň tři týdny výrazněji upravit svoji stravu a doplnit to i další jednoduchou očistou. Minimálně je to prospěšné pro zvládnutí přechodu mezi ročními obdobími. Zejména v době přechodu zima-jaro a podzim-zima, které jsou nejnáročnější a také nejčastěji končí různými nachlazeními a jinými nepříjemnými stavy, kterými si organismus pomáhá k očištění sám. Určitě není vhodná očista v horkém létě nebo mrazivé zimě, kdy má tělo dost práce se zvládnutím klimatických podmínek.

Jídlo pro krále i žebráka

Jak už víme, ájurvéda se řídí individuální konstitucí, a to platí i pro očistný jídelníček. Nicméně existuje jedno univerzální ájurvédské jídlo, které oddaní většinou dobře znají, a to kombinace společně vařené rýže a luštěnin s případně přidanou zeleninou, které je známé pod názvy khičrí, kičadí apod.

Pro tuto očistu je třeba, aby khičrí bylo vařeno z co nejkvalitnějších surovin – tj. z kvalitní rýže basmati a mungo dálu (loupané a půlené fazole mungo), protože basmati má nízký tzv. glykemický index (tj.

Tradiční indické khičrí je jídlem žebráků i králů

nezpůsobuje velké výkyvy hladiny cukru v krvi) a mungo dál je nejlépe stravitelnou luštěninou.

V případě nutnosti nebo pro zpestření v druhém a dalším týdnu očisty je možné mungo dál nahradit červenou čočkou, která je také lehce stravitelná a nenadýmavá. Jediný použitelný tuk při této očistě (určitě na jejím začátku) je ghí, a to v co nejlepší kvalitě a v malém množství pro „rozvonění“ koření.

Netrpět hladem!

Koření vybíráme vždy některé z očistných - kurkuma, zázvor, případně asafoetida - a přidáváme na začátku max. jedno další koření dle svého konstitučního typu dle ájurvedy. Také zeleninu přidáváme dle dostupnosti v co nejlepší kvalitě a ze začátku vždy jen jeden druh. Po prvním týdnu můžeme rozvinout své kulinářské umění víc a přidat další druhy koření a další až dva druhy zeleniny. Po celý minimálně první týden bychom měli vydržet jen u tohoto

jednoduchého jídla, které jíme tak často a v takovém množství, abychom netrpěli hladem.

Vzhledem k tomu, že očistu výrazně usnadňuje půst, doporučuji do této očisty zařadit i krátké půsty, a to dle konstituce, kdy lidé s převahou kaphy si klidně mohou dovolit zahájit očistu a dále každý její nový týden celodenním půstem, zatímco lidé s převahou pittы by si měli tento půst zkrátit pouze na kratší dobu a dát si první jídlo již později odpoledne v době večere. Lidé s převahou váty musí s půstem opatrně, proto ti vynechají maximálně jedno jídlo na začátku každého týdne.

Přírodně a s bylinkami

Po celou dobu této očisty je třeba vynechat veškeré průmyslově zpracované potraviny, konzervované apod., a také veškerý cukr (s výjimkou ovoce v pozdější fázi), lepek, mléko a mléčné výrobky. Po prvním týdnu očisty již můžeme přidávat do stravy další bezpečkové obiloviny, trochu ovoce a ke konci

očisty již pomalu i kvalitní zakysané mléčné výrobky (jogurt, nejlépe naředěný jako lassi).

Stravu je vhodné doplnit dalšími doplňkovými očistnými metodami, jako je masáž s vhodným olejem večer, výplachy nosu slanou vodou (nasja) každé ráno a doplnit stravu o nějaké detoxikační byliny ve formě např. čajů. Zde doporučuji zejména pití kopřivového čaje (kopřiva je velmi dobrá domácí očistná bylina, není třeba sahat po těch známých ájurvédských z Indie) a také pro očistu jater semínka ostropestřece, která se prodávají ve formě různých tinktur, případně je možné čerstvě namletá semínka ostropestřece přidávat přímo do jídla.

Z klasických ájurvédských bylin je možné tuto očistu doplnit užíváním ašvagandhy, která je klasickým tzv. adaptogenem s velmi univerzálním použitím pro podporu regenerace organismu a hlavně psychiky, na kterou bychom v rámci očisty také neměli zapomenout. 🌿

Zdravá varianta mlsání jen tak na lžičku, ale také na palačinky, na pečení, do smoothie, na kaše, na pečivo...

Obsahuje pouze základní suroviny prémiové kvality a díky přidanému ghí je krémové konzistence.

Složení: Bio lískové ořechy, Bio med, Bio ghí - máselný tuk, vanilka a karob

**SLADKÁ A DOBRÁ
GHÍTELA = ZÁZRAK!**

nakuphrou.cz

Krišnovi křižáci po zemětřesení

Jako bych ani nepřemýšlel, proč jsem tady. Dlouhá cesta byla tak úmorná, že jsem nedělal nic moc jiného, jen přemýšlel, jak to udělat, aby to utíkalo rychleji. A to jsme to vzali ještě přes Rumunsko namísto přes Srbsko, takže místo rychlé cesty po dálnici se naše londýnská dodávka s třemi nadšenci s kuchyní a kdo ví čím ještě trmácela dvacítkou po zasněžených horách kousek od Drákuly. No, takže i v Turecku mi to trvalo chvíli začít myslet, proč vlastně tady jsem. Přece rozdávat prasádam po zemětřesení!

Dny byly pestré, vskutku ojedinelé, ale já měl pořádek nějak vypnuto. Asi proto, že jsem nemusel moc nic řešit. Pár dní jsem se víceméně

vezl a pak jsme sháněli místo, kde budeme vařit. Ocitli jsme se v jiné, opravdu jiné kultuře, jazykové bariéře a komplikované situaci, která prý hraničí s nebezpečím v zemi doslova

a do písmene rozervané zemětřesením, kde vládla více deprese a beznaděj než stát a pořádek. Nevím, moc věcí jsem si nepřipouštěl, prostě jsem jel a neplánoval, neměli jsme mítinky, porady, plány atd. Nic jsme neměli, jen chuť pomáhat, kde to bude potřeba, rozdávaním prasádam.

Alláh, Alláh

Ta bezmocnost hraničila s odevzdáním. I když jsme páni tvorstva a spoustu věcí se dá zařídit, tak ne tady. Tady se jenom čeká, co zařídí Alláh. A jde to, padá to jak kroupy na jaře, sotva vystrčíme nos, že jako chceme, tak se věci pod Alláhovým vedením začnou hnát kupředu a během několika zatčení, výslechů, lustrování a prověrek, následných mítinků,

porad, představování a ladění detailů, vše s překladatelem v telefonu nebo živým nadšencem, který se naučil anglicky, se dostáváme na místo, kde budeme vařit, a místní si budou chodit sami na jídlo nebo to odvezou přátelé z neziskových organizací.

Tisíce lidí bydlí ve stanech po celém městě Sanliurfa, které nebylo moc zničené, ale přesto tu jsou desetitisíce uprchlíků před zemětřesením a statisíce uprchlíků z nedaleké Sýrie, kteří si tím, že před časem opustili kvůli válce své domovy, vlastně zachránili život. V Sýrii se nikomu s následky zemětřesení moc nepomáhá, zuří tam občanská válka. A tak tam neproudí ani peníze na pomoc, ani tam nepůsobí žádné organizace. Prostě holýma rukama odklízají trosky uprostřed hladu, anarchie a nepředstavitelné bídě. Něčeho, na co my na Západě nemáme nastavenou mysl, aby o tom mohla vůbec přemýšlet.

Hlavně nenarušovat!

Tisíce lidí spí pro jistotu ve stanech. Buď nemají dům, protože jim spadl nebo je pobořený, nebo mají strach, že jim spadne při následných malých zemětřeseních, která pořád přicházejí. Nebo kdo ví proč, ale stany jsou po celém městě i v okolí dvoumilionové metropole. Ale my spíme v budově, hezká šatna vedle tělocvičny i s topením, sice ve stropě, ale s topením. V noci se probudím, podlaha se třese, ležím přímo na podlaze, a ona se třese. Překvapení zakrývá jakoukoliv logičnost. Nikdy jsem nic podobného nezažil. Bylo to jen pár minut, ale byl jsem tak překvapen, že jsem jen zůstal překvapen. Až když jsem odlétal z Turecka domů, uvědomil jsem si, jak strašně jsme vlastně riskovali. Mohlo to tam na nás spadnout!

A taky jsme byli v přísné muslimské zemi, kde se s potencionálními narušiteli islámu vůbec, ale vůbec nemažou. Snažili jsme se, co to šlo, jej nenarušovat, ale znáte to, ne? Pět Haré Krišna oddaných a já na míle daleko od běžných starostí ve veselé společnosti a v dobré náladě. Islám jsme nenarušili, ale pár lidí každopádně ano.

Křížová výprava

Narušili jsme je tím, že jsme přijeli autem z Londýna, že jsme chtěli jen pomáhat, rozdávat jídlo, které sami uvaříme a sami si nakoupíme atd. Aniž by nás někdo prosil, jsme tam najednou stáli a prosili o možnost pomáhat. A to bylo hodně rozrušující, až bych řekl vzrušující. Několik televizních stanic s námi dělalo rozhovor, novináři psali do novin, neziskovky chtěly spolupracovat dlouhodobě.

Byla to taková malá křížová výprava do Svaté země, akorát že jsme nepřijeli vraždit a krást, ale dávat a sloužit. Místo křížů jsme měli džapy v kapse, aby nikdo neviděl, jak džapujeme, a obrázky v autě jsme všechny zakryli. Ale přesto to byla super křížová výprava do dalekých zemí. Služebníci pradávného řádu osvětili tisíce zbloudilých duší lahodným prasádam. Když mě vezli nakonec na letiště mezi troskami zničeného města Adijaman, kde jsme vařili tisíce porcí denně pro vojáky a ostatní lidi v nouzi, někdo na křížovatce na nás zakřičel Haré Krišna! A tajemství bylo venku. Ó Turecko, díky moc za tuto lekci! Za tapasju, jagju, službu a duchovní vzkříšení. 🙏

100.000

**JÍDLO PRO VŠECHNY
• HARE KRIŠNA •**

SLAVÍME VÝROČÍ

Slavíme první výročí rozdávání jídla zdarma.
Jídlo pro všechny - Sanga z.s.
a také dosažení rozdaných sto tisíc porcí teplého jídla.

Naše vegetariánské jídlo ochutnali nejen ukrajinští utečenci tady v ČR, ale také mnoho lidí bez domova - staří, mladí i děti...

Navíc jsme byli ve spolupráci s anglickým "Food for all" dvakrát na Ukrajině vařit pro lidi soužené válkou a jednou v Turecku pro lidi postižené zemětřesením.

Tímto vám všem, co nás sledujete a podporujete, velice děkujeme, neboť bez vaší pomoci bychom těchto výsledků nikdy nedosáhli. Vážíme si vaší přízně a omlouváme se, že jsme vám během roku neděkovali vícekrát. Děkujeme.

Doufáme, že nám zůstanete i nadále nakloněni, a můžete dát o nás vědět i ostatním či nás jakkoliv podpořit a nadále sledovat na našich webových stránkách www.jidloprovsechny.cz či na FB.

Ékádaší pizza

Korpus

500 g brambor
pepř dle libosti
1 čl soli
0,5 čl bazalky
20 g ghí

Na pizzu

50 g rajčatového protlaku (pouze z rajčat)
cuketa, rajčata, olivy (dle libosti)
200 g goudy a/nebo mozzarely (strouhané)
1 ml oregána

Recept poskytla
Bradžarání déví dási

Vlažné uvařené brambory nastrouháme nahrubo. Přidáme ostatní suroviny a zpracujeme těsto, které pomocí vlhkých dlaní tvarujeme na pečicí papír jako základ pro pizzu.

Pečeme 20 minut v předehřáté troubě na 200 stupňů Celsia.

Předpečený korpus namažeme rajčatovým protlakem, poklademe zeleninu a sýr a pečeme stále na 200 stupňů, až bude mít pizza zlatou barvu.

Hotovou pizzu s láskou nabídneme Nejvyššímu Pánu.